

La reforestació, donar vida i futur als boscos

Com garantir l'èxit d'una reforestació – La usucapió –
Projecte LIFE MEDACC – Entrevista a Jordi Puigdevall,
President de la Cooperativa Serveis Forestals

BOSCOS GESTIÓ FORESTAL
IL·LUSIÓ PEL FUTUR

Molt bones festes!

CONSORCI FORESTAL DE CATALUNYA

70 donant
Tanyes valor al
bosc

Novembre de 2018
núm. 138

Publicació trimestral d'àmbit forestal

EDITA:

Consorci Forestal de Catalunya
La Casa del Bosc. C/ Jacint Verdaguer, 3
17430 Santa Coloma de Farners (La Selva)

DIRECCIÓ:

Joan Rovira i Ciuró
Josep M. Tusell i Armengol

CONSELL DE REDACCIÓ:

Rosendo Castelló, Josep M. Collellmir,
Josep M. Valls, Jordi Reixachs,
Xavier Alfaras, Josep M. de Ribot
i Àlex Serrahima.

COL-LABORADORS:

Àlex Serrahima, Eduard Pla,
Xavier Fàbregas, Manel Martínez
i Josep M. Riba.

**ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT
i SUBSCRIPCIONS:**

Margarita Rovira
La Casa del Bosc. C/ Jacint Verdaguer, 3
17430 Santa Coloma de Farners.
Telèfon: 972 842 708 Fax: 972 843 094
e-mail: consorci@forestal.cat
web: www.forestal.cat

CatalunyaForestal no s'identifica
necessàriament amb l'opinió dels autors
dels articles signats. La reproducció del contingut
d'aquesta publicació és autoritzada
sempre que se n'indiqui la font.

IMPRESSIÓ:

AGPOGRAF Impressors - DL: GI-1103-1997
ISSN edició impresa: 2014-0673
ISSN edició en línia: 2014-0681

Edició tancada el dia
28 de novembre de 2018

.....

Foto de portada:
'Reforestació de pi insignint
a la Vall de Llémèna'.
Autor: Daniel Balcells

OPINIÓ

- 4 Editorial

ARTICLE DE FONDS

- 5 Passos a seguir per garantir l'èxit de la repoblació

ACTIVITAT

- 10 Demanem que el nou Decret del Montseny contempli una participació real dels propietaris forestals als òrgans de gestió del Parc
- 11 Defensem davant del Departament de Territori els plans tècnics de gestió forestal com a eina de conservació del bosc
- 12 El Vicepresident del Consorci Forestal de Catalunya, Josep Maria Collellmir, visita els boscos eslovens a través del programa europeu Net For Forest

CIÈNCIA I TÈCNICA

- 13 Legal: La usucupió. Allò dels "30 anys i un dia"
- 15 Biodiversitat: Gestionant els boscos mediterranis per fer front al canvi climàtic. Les proves pilot al projecte LIFE MEDACC
- 19 Gestió forestal: Disponibilitat de planter de pollancre per a les plantacions 2018-2019
- 23 Meteorologia: Anomalies previstes segons el model CFS (Climate Forecast System) per als propers mesos
- 25 Fitxa de plagues i malures: Podridura blanca de coll i arrels
- 27 Productes no fusters: Memòria oral del suro
- 30 Taula de preus

ENTREVISTA

- 32 Jordi Puigdevall, Silvicultor i president de la Cooperativa Serveis Forestals

SERVEIS

- 34 Directori d'empreses

Amb el suport de:

ECF Elemental Chlorine-Free es refereix a papers fabricats amb cel·lulosa que no ha estat blanquejada amb cloro gas. Garanteix uns mínims continguts de clor en el paper.

ISO 9001 Sistema de gestió de la qualitat

ISO 14001 Sistema de gestió i certificació mediambiental

Les activitats en l'entorn rural, un conflicte en creixement

Rosendo Castelló

President del
Consorci Forestal
de Catalunya

En les darreres dècades ha canviat el model d'ús del medi natural. Han desaparegut els usos tradicionals del medi juntament a una reducció de població al medi rural i, al mateix temps, ha augmentat exponencialment la freqüentació d'una societat cada cop més urbanita que exigeix accedir a aquest medi de forma gratuïta i imposant els seus criteris de paisatge, de conservació i de model de gestió d'aquest medi.

Tot això, acompanyat d'una promoció de la imatge positiva de l'esport i activitats a la natura de forma gratuïta per part d'empreses multinacionals de l'esport, administracions públiques i un gran nombre de col·lectius que s'han fet seva la promoció d'aquest entorn amb la finalitat bàsica de promoure el seu ús social i augmentar, en conseqüència, la freqüentació. El resultat de tot plegat és una nova forma de relació i d'oci, aprofitant els espais naturals per desenvolupar tot un seguit d'activitats que provoquen un impacte sobre l'entorn i sobre les propietats i les seves activitats tradicionals i que no contribueixen a la conservació i millora dels espais en els que es desenvolupen.

A nivell català i pel que fa a la regulació de la multitud d'activitats lúdiques i esportives que s'organitzen setmana rere setmana al llarg i ample del territori, propietaris, administració i els mateixos organitzadors d'aquest tipus d'activitats, coincidim en la necessitat d'una regulació per evitar els danys i perjudicis de la sobre-freqüentació. Prova d'això és el treball conjunt que s'ha realitzat per l'elaboració d'un Codi de Bones Pràctiques en l'organització de curses i marxes per muntanya (2017).

Ara bé, tot i la coincidència en la necessitat d'ordenar el garbuix d'activitats i iniciatives de tot tipus que es concentren en els massissos més emblemàtics dels nostre país, trobem a faltar un canvi d'actitud i una major sensibilitat per part de l'administració. Especialment la vinculada a la gestió dels espais naturals que n'és la responsable.

Sovint, els titulars de finques forestals ubicades en Espais Naturals ens sentim més com un obstacle que com un col·lectiu a tenir en compte i a recolzar per part d'Ajuntaments i de l'administració vinculada a la conservació. Qui té més interès que el propietari en la conservació i millora de llur explotació?

Pel que fa a la voluntat de clarificar i ordenar drets, usos i responsabilitats vinculades a l'ús dels camins rurals, a la revista Catalunya Forestal 117, de setembre de 2013, ja parlàvem de la problemàtica ocasionada per un nombre cada cop més gran d'Ajuntaments que impulsen iniciatives per inventariar i per incorporar als respectius inventaris de béns municipals, camins públics, o no, que consideren d'interès municipal.

És especialment sorprenent la iniciativa endegada ara fa tres anys per la Diputació de Barcelona, a través de l'àrea d'infraestructures viàries i mobilitat. Des de la mateixa es dona recolzament als Ajuntaments per inventariar tota la xarxa de camins del municipi, investigar, es diu, la titularitat dels mateixos i, finalment, es proporciona un model d'ordenança per regular tant el procés d'inclusió dels camins del municipi a l'inventari de béns municipal, com tots els aspectes relatius a la seva gestió i ús per part de tothom.

De tot plegat, i després d'analitzar diferents documents que ens arriben d'Ajuntaments que han iniciat aquest procés, ens sorprenen aspectes que considerem greus com:

- sovint les ordenances obvien la necessitat d'investigar la titularitat i s'atribueix automàticament la titularitat dels camins rurals.
- preveu servituds públiques sobre camins privats confonent la titularitat dels mateixos
- obliga a autoritzar el pas de vehicles pesats amb un procediment gens àgil i que pot suposar una inseguretat difícil d'assumir
- estableix obligacions i servituds excessives, injustificades i abusives als titulars de finques veïnes

Això ens ha portat a iniciar una intensa activitat per presentar al·legacions en molts municipis on els socis veuen envaïts els seus drets. El nostre objectiu és obrir una via de diàleg i col·laboració amb les diferents administracions – tant a nivell local com supramunicipal – per cercar una solució més senzilla i raonable que faciliti la necessària regulació i ordenació de les moltes activitats que impliquen l'ús de la xarxa de camins de les finques.

Considerem que regular l'ús de l'accés motoritzat i no motoritzat a finques, municipis i massissos és quelcom que ens interessa a tots i, per sentit comú, s'hauria de fer partint de la cerca d'acords i convenis entre titulars de les finques i administració local. Al nostre entendre, qualsevol iniciativa que no passi per aquí està abocada a crear confusió i sovint conflictes innecessaris i contraproduents.

Passos a seguir per garantir l'èxit d'una repoblació

Josep M. Tusell

Enginyer de Forests.
Responsable tècnic
del CFC

L'execució d'una reforestació és una tasca que requereix d'una planificació acurada, doncs es tracta de garantir l'assoliment dels objectius plantejats per una inversió, els beneficis de la qual seran recollits al final del torn de l'espècie escollida, és a dir, a llarg termini. En aquest sentit, es podria dir que realitzar una reforestació és un

regal per a les futures generacions. Per aquest motiu i per assolir l'èxit de la reforestació és molt important que es tingui clar quin serà el seu objectiu (productiu, paisatgístic, de conservació, etc.). Però, també és important tenir clares les característiques fisiogràfiques, edafològiques i climàtiques de la zona a reforestar, el tipus de material vegetal a implantar (planta a arrel nua, planta amb alvèol forestal, edat i altura de la planta, ...), com han de ser els treballs d'execució de la plantació (mecanitzats o manuals) i els treballs de manteniment i seguiment de la mateixa.

A grans trets, els passos per executar una reforestació són els següents:

1. Abans de la reforestació
2. Preparació del terreny
3. Realització de la plantació
4. Mesures de manteniment

1. Abans de la reforestació

Aquest punt és molt important, doncs serà el fonament de la presa de decisions per als posteriors passos i que asseguraran en gran mesura l'èxit o el fracàs de la reforestació.

Cal tenir ben clar l'objectiu prioritari de la reforestació, tot especificant quins seran els principals beneficis a assolir:

- **Producció de fusta i altres béns.** Cal tenir en compte el mercat final de la fusta produïda i altres possibles produccions amb espècies acompanyants, altres

productes forestals no fusters, etc. Habitualment, el principal objectiu de tota reforestació és la producció de fusta de qualitat, amb l'objectiu de recuperar la inversió inicial amb la venda, a final de torn, d'un producte que assoleixi un bon preu de mercat.

- **Paisatgístic.** L'establiment d'una espècie o barreja d'espècies que sense tenir un objectiu principal productor crearan una massa forestal que millorarà la qualitat del paisatge.
- **Conservació.** És l'establiment d'una o diverses espècies forestals amb l'objectiu principal de millorar les condicions de l'hàbitat, tant per acció física (fixar i protegir el sòl davant de possibles efectes i danys per erosió), com per facilitar el desenvolupament d'espècies de flora i/o fauna d'interès ja presents.

Sigui quin sigui l'objectiu principal, totes les reforestacions satisfan els diferents objectius esmentats, tot i que es prioritzaran les decisions en funció de l'objectiu principal a assolir.

També cal analitzar les condicions de la zona a reforestar com són la superfície total a repoblar, l'accessibilitat, l'edafologia, la fisiografia i la climatologia de la zona.

Un cop estudiats aquests factors, s'ha d'escollir el material vegetal que s'utilitzarà per a la reforestació: la regió de procedència (per assegurar l'adaptació de la planta a la nostra zona) i la presentació de la planta (d'una o més sables, a arrel nua, amb alvèol o amb contenidor forestal).

Actualment tots els vivers que produeixen material vegetal són coneixedors i han de comunicar els diferents orígens de la planta produïda, de manera que es pugui orientar la compra cap aquell material que prové d'una zona amb característiques fisiogràfiques i edafoclimàtiques similars a la parcel·la que es vol reforestar.

La importància de la correcta elecció de la regió de procedència ve motivada per:

- **La quantitat de fusta produïda.** S'estima un guany en volum del 10 al 30% simplement per l'elecció d'una regió de procedència adaptada a les condicions locals. Això pot implicar una reducció del torn de tallada.

- **La qualitat de la fusta produïda.** Una bona procedència ha d'oferir un material vegetal amb suficients garanties genètiques que assegurin principalment una bona rectitud del tronc, branques fines i amb una inserció perpendicular al tronc, una forta dominància apical per evitar bifurcacions i una bona poda natural.
- **La gestió forestal.** Una millor qualitat de plantes permet plantar a densitats menors, fet que implica menors costos de plantació, l'estalvi d'una primera aclarida i la possible mecanització dels treballs de manteniment.

Finalment, cal programar com i quan es farà la reforestació, amb quin disseny (marc de plantació regular o a portell), amb quina metodologia (preparació del terreny i realització dels forats) i quina serà la cronologia dels treballs.

2. Preparació del terreny

Abans de plantar el material vegetal caldrà una preparació prèvia del terreny per garantir l'adaptació i la supervivència dels nous plançons en els propers anys.

Per assegurar la viabilitat de la nova reforestació, és fonamental posar a disposició de les noves plantes un volum generós de terra descompactada, disgregada i airejada.

En funció de les condicions del terreny (bàsicament del pendent i la presència de soques i restes de brancada de l'anterior massa forestal) es pot realitzar una preparació del terreny de forma localitzada als punts o línies de plantació o bé una preparació total de la zona.

Amb les darreres experiències en reforestacions s'ha comprovat que remoure mecànicament volums >0,5 m³ de sòl és suficient per afavorir el desenvolupament de les noves plantes.

Sigui quin sigui el sistema triat, l'objectiu és preparar un volum de sòl suficient per a facilitar la instal·lació, la supervivència i el creixement de les noves plantes sempre amb el mínim cost possible.

En aquest sentit, el sistema tradicional de clot manual s'ha vist àmpliament superat pel sistema de clot mecanitzat (pala de retroexcavadora que remou el volum de sòl del forat i el torna a tapar amb la mateixa terra), que assegura un volum útil de sòl proper a 1 m³ per la planta i lliure d'altres arrels. En zones amb pendents superiors al 50%, existeix maquinària com la retroaranya (Fotografia 1). En zones planeres, el treball del sòl es pot realitzar mitjançant l'ús de tractor agrícola adaptat a feines forestals, mitjançant un subsolat total o un subsolat per línies de plantació.

La preparació mecanitzada del sòl ofereix unes condicions ideals pel creixement de les plantes durant els primers anys ja que elimina els problemes de competència per la llum i de disponibilitat de nutrients.

Fotografia 1. Retroaranya treballant en una reforestació de pi insigne.

La Taula 1 mostra el cost unitari estimat d'algunes mètodes de preparació del sòl de manera mecanitzada. Aquestes dades s'han extrapolat de diferents experiències executades a la comarca de la Selva i del Vallès Oriental, en base al cost total de la reforestació i del nombre total de forats preparats.

Taula 1. Costos de preparació del terreny (preparar forats) segons els diferents sistemes.

Sistema mecanitzat	Pendent	Preu màquina	Cost Unitari (€/forat)
Subsolat	Suau	35 €/h	0,40
Barrina manual	Tots	40 €/jornal	1,60
Giratòria de cadenes	Mig	40 €/h	1,28
Retroaranya	Alt	50 €/h	1,43

3. Realització de la plantació

Un cop seleccionada la regió de procedència de la planta i preparat el terreny, ja es pot adquirir el material vegetal. Abans, però, cal saber que als països de la UE els materials forestals de reproducció (MFR), que són llavors, fruits, parts de plantes i plantes, estan classificats en diferents categories i regulats pel RD 289/2003, de 7 de març, sobre la comercialització dels MFR. Aquestes categories són:

- **Identificats (etiqueta groga).** Són MFR obtinguts de materials de base provinents d'una font llavorera, o bé d'un rodal situat dins d'una única regió de procedència i que satisfan les exigències que estableix l'annex II del RD 289/2003.

- **Seleccionats (etiqueta verda).** Són MFR obtinguts de materials de base que es corresponen amb un rodal situat dins d'una única regió de procedència, que hagin estat seleccionats fenotípicament a nivell de població i que satisfan les exigències que estableix l'annex III del RD 289/2003.
- **Qualificats (etiqueta rosa).** Són MFR obtinguts de materials de base que es corresponen amb horts llavorers, progenitors de família, clons o barreges de clons, els components dels quals han estat individualment seleccionats fenotípicament i satisfan les exigències que estableix l'annex IV del RD 289/2003. No és estrictament necessari que s'hagin iniciat o acabat els assajos.
- **Controlats (etiqueta blava).** Són MFR obtinguts de materials de base que es corresponen amb rodals, horts llavorers, progenitors de família, clons o barreges de clons. La superioritat del material de reproducció ha d'haver estat demostrada mitjançant assajos comparatius o estimada a partir de l'avaluació genètica dels components dels materials de base. Els materials de base han de satisfer les exigències que estableix l'annex V del RD 289/2003.

Pel que fa als tipus de planta que produeixen els vivers, es pot diferenciar entre:

- **Planta a arrel nua.** Aquestes estan cultivades directament al sòl i s'arrenquen per a la seva comercialització (Fotografia 2). La seva presentació sol ser a manats.

Fotografia 2. Sembra de pi insigne a arrel nua a pocs dies del seu naixement

- **Planta amb pa de terra o en contenidor.** Es tracta de plantes produïdes en safates o alvèols forestals de diferents volums els quals contenen turba i altres materials com escorces o fibres de coco. La planta és entregada amb el contenidor. Les principals característiques dels contenidors (Taula 2) són la forma i el volum.

Els avantatges i inconvenients de cada sistema es poden resumir en termes de:

- **Condicions de producció.** Normalment les plantes produïdes en safates han crescut a l'interior d'hivernacles i amb les condicions controlades (Fotografia 3). Les plantes a arrel nua han estat produïdes directament al sòl i probablement amb les mateixes condicions o similars a les de la zona de plantació.

Fotografia 3. Plantes d'alzina surera d'un any d'edat produïdes en hivernacle

Taula 2. Característiques dels principals contenidors i safates d'alvèols forestals.

Contenidor	Volum	Dimensions	Forma	Sistema de repicat	Estries anti enrotllament d'arrels
Individuals (testos)	>0.5 litres	Altura: 8-25 cm Diàmetre: 10-20 cm	Cilíndrica	Si (amb peus portatestos)	Si
Alvèols (safates)	90-400 cm ³	Altura: 8-16 cm Diàmetre: 4-9 cm	Quadrada	Si	Si

- **Execució de la plantació.** El transport i el maneig de plantes a arrel nua és més senzill i fàcil d'efectuar, reduint els costos de plantació i augmentant els rendiments.
- **Terminis de plantació.** La planta a arrel nua requereix de ser plantada amb una certa immediatesa, en canvi, la planta amb safata té més marge per a la plantació tot i que cal mantenir la torba humida.
- **Època de plantació.** La planta amb alvèol té un període de plantació més llarg que no pas la planta a arrel nua.
- **Supervivència.** Per espècies de difícil arrelament és recomanable la plantació amb pa de terra.
- **Cost de la planta.** La planta a arrel nua sol ser més econòmica que la planta amb pa de terra.

Els punts importants per a una bona elecció entre planta produïda en safata o plantes produïdes a arrel nua són:

- En general, les coníferes permeten sense problemes la seva producció a arrel nua i amb pa de terra, en canvi, les frondoses prefereixen la producció amb pa de terra.
- La qualitat de les plantes produïdes amb pa de terra depèn a primera instància del contenidor, però també de la qualitat del substrat utilitzat, de la tècnica de cultiu i de l'eficàcia del sistema de repicat.
- El volum del contenidor ha d'estar adaptat al període de cultiu i a la mida requerida de la planta. A zones mediterrànies com la nostra, el volum ideal és el de 400 cm³.
- Com menor és el volum del contenidor, menor és el temps que la planta hi pot romandre. Les plantes en contenidor no haurien de superar l'any en el mateix volum de contenidor.
- Per a plantacions tardanes, és preferible utilitzar planta amb pa de terra ja que el sistema radicular queda protegit per la terra.

La qualitat del material vegetal

La qualitat és un aspecte molt important per determinar si el material vegetal escollit és apte o no per la reforestació. Cal tenir en compte aspectes tant quantitius (edat i mida) com qualitius (estat físic de les arrels i de la part aèria).

Com a aspectes quantitius destaquen:

- **L'edat.** És important utilitzar planta jove (1-2 anys), doncs la capacitat de regenerar sistemes radiculars és menor a mesura que la planta té més edat.

- **La mida.** Per una mateixa edat, sempre és preferible utilitzar les plantes més vigoroses. D'aquesta manera és possible reduir actuacions de manteniment els primers anys. Alhora, un major creixement també augura majors produccions en fusta i menors operacions de poda.

Com a aspectes qualitius destaquen:

- **Equilibri.** Cal que siguin plantes equilibrades entre part aèria i radical, amb un sistema radicular ben format i una part aèria de qualitat.
- **Arrels.** El sistema radicular ha de ser abundant, ben format i concentrat en el coll. Una planta amb moltes arrels fines que provenen del coll de l'arrel i de les arrels pivotants té major probabilitat d'èxit que una planta amb poques arrels fines.

A més a més d'aquests aspectes qualitius i quantitius de la planta, també és important el maneig de la mateixa durant la reforestació. Cal conservar les plantes fresques fins a la seva plantació, evitant la seva exposició al sol i a corrents d'aire que poden dessecar el material vegetal fins produir-ne la seva mort. Un cop executada la plantació cal instal·lar protectors per evitar els danys per fauna, tant domèstica com salvatge.

Actualment hi ha una gamma de tubs protectors molt àmplia que moltes vegades fa difícil de triar el model òptim per protegir la planta i que alhora no afecti el seu correcte desenvolupament.

Els protectors amb millors resultats són:

- **Tubs de malla plàstica de grans forats.** Aconsellables per frondoses i coníferes adultes (Fotografia 4).

Fotografia 4. Protector de malla blau en nogueres.

- **Tubs de malla plàstica de petits forats.** Produeixen un efecte tallavent i es poden utilitzar en totes les espècies.
- **Tubs hivernacle.** El clàssic protector opac de doble paret alveolar. Es pot utilitzar en frondoses amb forta dominància apical, tot i que té tendència a provocar desequilibris importants a la planta.

4. Mesures de manteniment

Finalment, per garantir l'èxit de la reforestació cal fer front a la competència de les males herbes. Si s'abandona completament la plantació, aquesta corre el risc de desaparèixer. Cal protegir els arbres i això es pot fer des del primer moment de la plantació, amb la instal·lació de "mulching", o bé amb treballs de desbrossada (física o química amb herbicides) durant els primers anys de la plantació.

El "mulching" consisteix en la instal·lació d'un material que forma una pantalla que té per objectiu impedir el desenvolupament de les males herbes, limitar la pèrdua d'aigua del sòl i regular la temperatura del sòl. Evidentment és una pràctica que implica una major despesa econòmica inicial, però que dóna resultats esperançadors en experiències que s'estan duent a terme en l'actualitat.

Pel que fa a la desbrossada, aquesta pot ser mecanit-

zada (usant una desbrossadora) o química. En el primer cas, el tractament pot ser per línies o en tota la superfície de la plantació. En el cas de la utilització d'herbicides se solen fer tractaments localitzats per evitar incrementar exageradament els costos dels treballs.

Conclusions

Tot i el cost lleugerament superior de la preparació mecanitzada del terreny, les millores que suposa davant una preparació escadussera del sòl de forma manual, els treballs mecanitzats impliquen una reducció de la despesa final d'establiment de la reforestació. La preparació mecanitzada aporta una reducció de la mortalitat, un increment del creixement de les plantes, una menor competència herbàcia i d'altres espècies i una reducció dels treballs de manteniment en el primer any. Si també es fan servir altres mètodes de suport com el "mulch" i el protector, l'èxit de la plantació augmenta. En tot cas, el primer pas per garantir una bona reforestació és emprar material vegetal de qualitat.

Per tant, si es vol assolir els objectius de la plantació i garantir la inversió inicial que suposa una reforestació, és important adquirir planta amb garantia sanitària i de qualitat, realitzar una bona preparació del terreny i executar els treballs de manteniment de la plantació al seu temps. ●

BIOMASSA FORESTAL
la nostra energia

SALA FORESTAL

- Fabricació pròpia.
- Distribució a domicili.
- Descàrrega pneumàtica per sitges de difícil accés.
- Capacitat d'elevació fins a 10 metres.

T. 972 492 040 - e-mail:salaforestal@salaforestal.com - www.salaforestal.com

Demanem que el nou Decret del Montseny contempli una participació real dels propietaris forestals als òrgans de gestió del Parc

Des del Consorci Forestal de Catalunya (CFC) hem presentat al Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat les al·legacions al projecte de nou Decret sobre el Parc Natural del Montseny i sobre els espais PEIN al Montseny i Cingles de Bertí, que es troba en fase d'informació pública.

En el document, recordem que els espais forestals re-

presenten el 95% de la superfície de la proposta de Parc Natural del Montseny, un espai singular i de referència a Catalunya, però malauradament la implicació de la propietat privada es veu afectada per la manca d'un projecte consensuat que reculli una participació real i efectiva dels silvicultors, i reclamem més pes específic en els òrgans de govern de l'espai.

Més facilitats per a la gestió dels boscos de ribera

El passat 13 de setembre, des del Consorci Forestal vam acordar amb l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) reactivar la signatura del conveni per simplificar els tràmits administratius, així com l'eliminació de taxes per a la gestió dels boscos de ribera.

A la trobada hi van participar el secretari general del Consorci, Joan Rovira, i el responsable tècnic de l'associació, Josep M. Tusell, juntament amb Jordi Agustí, director de l'ACA, i Diego Moixó, cap de l'àrea de gestió del medi.

Difonem les innovacions silvícoles en la millora de les suredes al Montnegre-Corredor

El dia 19 de setembre de 2018 es va celebrar a Sant Celoni una jornada sobre la gestió de les suredes al Montnegre-Corredor, en la qual hi va participar Roser Mundet, enginyera de forests del Consorci Forestal. En la visita que es va fer en una sureda de la zona, Mundet va informar sobre les innovacions que s'han dut a terme, en el marc del projecte Life+ Suber, en la gestió silvícola de les suredes per a l'adaptació al canvi climàtic. Aquest projecte, finalitzat ja el passat mes de juny, ha demostrat l'efectivitat de diferents accions silvícoles per millorar la vitalitat de les suredes i fer-les més resilients al canvi climàtic.

El Membre Honorífic del Consorci Forestal de Catalunya, Mariano Rojo, rep la distinció del 'Col·legiat d'Honor' pel Col·legi Oficial d'Enginyers Forestals

El passat 4 d'octubre a la sala d'actes de l'Institut d'Enginyeria d'Espanya a Madrid, la Junta General del Col·legi Oficial d'Enginyers Forestals va concedir, per unanimitat, la distinció de 'Col·legiat d'Honor' al membre honorífic del Consorci Forestal de Catalunya, Mariano Rojo, per la seva dedicació a la sanitat fo-

restal, la seva infatigable labor pràctica i pedagògica amb publicacions i jornades, així com per la seva creativitat en la cerca de innovadores solucions davant les afectacions sanitàries i, en definitiva, per la seva vocació cap als boscos.

Defensem davant del Departament de Territori els plans tècnics de gestió forestal com a eina de conservació del bosc

Des del Consorci Forestal de Catalunya mostrem la nostra preocupació per la sobreregulació i la lluita de competències entre diferents departaments de la Generalitat, i per això el passat mes de setembre vam mantenir una reunió amb responsables del Departament de Territori per exposar-los les nostres propostes. Així, el secretari general del CFC, Joan Rovira, es va entre-

vistar amb el director general de Polítiques Ambientals i Medi Natural, Ferran Miralles, per defensar els plans tècnics de gestió forestal com a eina per la millora i conservació dels boscos. Des del Consorci volem evitar la sobreregulació en aquest camp i apostem per simplificar els tràmits vinculats a la llei d'avaluació d'impacte ambiental quan es tracta d'actuacions forestals.

Fundació Boscos i Martí Boada impulsaran una iniciativa per donar a conèixer la importància de l'activitat forestal

Vivim en un país de boscos i d'això cada vegada tothom n'és més conscient. Ara bé, el conjunt de la societat no coneix la importància de la gestió forestal en la conservació i millora del bosc i el seu potencial per avançar cap a una economia basada en matèries primeres de proximitat i renovables. A casa nostra, tallar un arbre segueix sent quelcom mal vist!

Per tractar sobre el terreny temes fonamentals i d'in-

terès general com aquests, la Junta del Consorci i la Fundació Boscos van acordar el 2 d'octubre iniciar una col·laboració amb el grup de recerca que encapçala Martí Boada, amb l'objecte d'iniciar aquest mateix any trobades amb comunicadors, educadors i líders d'opinió per donar a conèixer i prestigiar la tasca dels propietaris forestals - silvicultors i de tot el conjunt de professionals vinculats a la gestió del bosc.

Informem als Mossos dels furts que pateixen els propietaris forestals a les seves finques

Periòdicament, responsables del CFC es reuneixen amb els Mossos d'Esquadra per posar damunt la taula temes d'actualitat en matèria de seguretat dels propietaris forestals i les seves finques. Aquest passat mes d'octubre ens hem reunit amb

la Unitat Regional de suport al medi rural i atenció al ciutadà dels Mossos per exposar-los els furts que es produeixen a les propietats privades, i que afecten als nostres socis i al conjunt dels propietaris forestals.

Entre todos podemos hacer un planeta mejor
¿Te comprometes?

Súmate a PEFC

Asociación Española para la Sostenibilidad Forestal
Creciendo en responsabilidad

propietarios forestales
sostenibilidad

industria
custodia

bodegas
responsabilidad

La certificación PEFC promueve prácticas ambientales sostenibles en los bosques y en la obtención de sus productos. Utilizando productos certificados PEFC contribuyes a la conservación de los bosques.

El Vicepresident del Consorci Forestal, Josep M. Collellmir, visita els boscos eslovens a través del programa europeu Net For Forest

Josep Maria
Collellmir

Vicepresident del
Consorci Forestal de
Catalunya

Recentment he tingut l'oportunitat de participar en el programa Europeu Net For Forest a Eslovènia, que es troba dintre del programa Europeu Erasmus +. Hi vaig assistir en representació del Consorci Forestal de Catalunya. L'equip Català estava format per un líder del Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya, una representant del Centre de la Propietat Forestal, un representant de Boscat, un de l'Associació de Propietaris Forestals del Montnegre i el Corredor i jo mateix. A més de l'equip amfitrió i del Català, hi havia participació de Suècia, Estònia i Lituània. En els propers anys es farà una rotació per la resta dels altres quatre països.

Ha estat una setmana de visita als boscos eslovens, organitzada pel 'Slovenia Forest Service', que salvant diferències, podríem dir que és l'equivalent funcional del Centre de la Propietat Forestal. S'ha de dir que l'organització i l'execució del programa ha estat impecable. Cal fer un gran aplaudiment als responsables. El Centre Tecnològic té el llistó força alt per quan li toqui el seu torn, al 2020.

Que Eslovènia tingui uns boscos extraordinaris, que ocupen el 58% de la seva superfície, és degut a la generosa acció de la natura i a la cura i el respecte

que els seus habitants l'hi tenen. Cal destacar que el nivell de precipitacions anual es situa entre 1.000 i 3.000 mm. Pel que fa a les persones, la gestió forestal és *propera a la natura*. Resumint l'essència del que he vist, podríem dir que la gestió dels boscos eslovens està dominada per l'alta importància que té el sector turístic al país, que representa el 14% del PIB, mentre que el sector forestal tan sols en representa l'1%. Per tant, prima l'aspecte del paisatge i del medi ambient. Això es tradueix en una planificació centralitzada, encara que l'execució és responsabilitat de la propietat, ja sigui privada (80%) o pública (20%). Aquesta execució està molt marcada per l'elevat nombre de propietaris, amb una superfície mitjana de 2,5 ha/propietari. La comercialització de la fusta està dificultada per una manca de indústria transformadora pròpia, que es tradueix en una venda de fusta en rols, conífera a Àustria i planifolis a Itàlia. La superfície protegida a evolució natural és d'un 2%.

Les principals espècies forestals són el faig (*Fagus sylvatica*) que representa un 32%, la píceia (*Picea abies*) que representa un 30% i l'abet (*Abies alba*) que representa el 10%. En menor proporció hi trobem els roures, el fals plàtan (*Acer pseudoplatanus*) i l'abet douglas (*Pseudotsuga menziesii*). Els creixements anuals es troben al voltant de 7,4 m³/ha/any, i l'aprofitament representa el 70% d'aquest increment. El volum de fusta mig actual al bosc és de 320 m³/ha.

La titularitat dels camins, un conflicte en creixement

Camins, termes i aigua són elements cabdals de les finques agrícoles i forestals, però sovint són font de conflicte. La popularització de la pràctica d'esports i activitats a la natura, sumat a l'interès de l'administració de facilitar l'ús públic d'espais forestals privats (el 80% del territori), està provocant la proliferació d'inventaris i ordenances municipals que sovint atribueixen als ajuntaments uns drets que no els pertocuen. A més, lesionen greument els drets i interessos dels titulars de les finques, i van en direcció contrària a la necessitat de recolzar i de buscar

l'acord amb propietaris i pagesos interessats en la seva conservació i millora.

En són un exemple els inventaris de camins que han fet els Ajuntaments de Riudaura (Garrotxa) i de Rajadell (Bages), a qui el Consorci Forestal de Catalunya ha presentat al·legacions per evitar que s'atribueixin a l'àmbit municipal camins que no són seus. Des del Consorci serem persistents amb aquesta posició de defensa i per això posem al servei de tots els socis els nostres serveis jurídics per donar-vos recolzament i per defensar els vostres drets.

Tauler d'avisos

Per tots aquells socis que teniu la quota domiciliada en una entitat bancària, us demanem i agraiem que, en cas d'haver sofert algun canvi en les vostres dades bancàries, ens n'informeu per tal d'evitar tràmits i despeses innecessàries en la propera domiciliació de la vostra quota. Aquesta es farà efectiva durant el mes de gener. Ho podeu fer a través del telf. 972 84 27 08 o a consorci@forestal.cat

La usucapió.

Allò dels "30 anys i un dia"

Àlex Serrahima

Advocat i membre de la Junta de Govern del CFC

Forma part del coneixement generalitzat dels propietaris forestals la idea que quan algú de fora utilitza un tros de terreny o una finca, transcorregut un temps determinat, se la pot quedar i apropiar.

Si bé a l'hora de la veritat no se n'han vist gaire d'aquests casos, no deixa de ser una de les intrigues que sobrevola a tothom qui té finques i que, encara que sigui per curiositat, sempre resulta interessant saber.

Definició

El que popularment es coneix com "els trenta anys i un dia", jurídicament es denomina "usucapió" o "prescripció adquisitiva". És una figura que prové del Dret Romà, i es defineix com un mitjà d'adquisició d'una cosa sense altre títol que la possessió continuada de la mateixa durant el temps que marca la Llei (article 531-23 del Llibre V del Codi Civil de Catalunya).

La usucapió es fonamenta tant en la presumpció d'abandonament del bé per part del seu titular verdader, com també per a garantir que qui utilitza un bé sense títol durant un llarg temps, pugui fer-se propi formalment d'allò que ningú, ni el seu propietari real, li ha estat discutit o rebutat.

Què es pot usucapir?

És susceptible de ser usucapit qualsevol bé amb característiques de patrimonialitat, sempre que comportin possessió.

També ho són els títols nobiliaris, si bé s'haurà d'atendre en base quin Dret substantiu foren concedits, i per tant diferenciar si foren provinents de l'antiga Corona d'Aragó (Fur d'Osca o

Usatge Omnes Causae), o bé de l'antic regne de Castella (amb les Leyes de Toro).

En canvi, no podran usucapir-se els béns demaniales de les Administracions Públiques, els drets de crèdit, i les servituds.

En quin termini?

L'article 531-27 del Codi Civil de Catalunya estableix que els terminis de possessió per a usucapir són de tres (3) anys per als béns mobles i de vint (20) anys per als immobles.

Ara bé, cal tenir present que fins l'1 de juliol de l'any 2006, en motiu de l'entrada en vigor del Llibre V del Codi Civil de Catalunya, i de conformitat amb la seva Disposició Transitòria Segona, la usucapió iniciada abans de l'entrada en vigor d'aquest llibre es regeix per les normes d'aquest, llevat dels terminis, que són els que estableix l'article 342 de la Compilació del dret civil de Catalunya, i per tant, trenta (30) anys per als béns immobles.

Formació Forestal
Especialitzada

Oferta formativa *informa't!*
www.formacioforestal.cat

Cursos forestals per especialistes i cursos personalitzats segons necessitats de l'empresa

Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura

ADF
associació de propietaris forestals

serra de bellmunt
collsacabra
associació de propietaris forestals

Diputació
Barcelona

SOC
Servei d'Ocupació de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament d'Empresa i Ocupació

Unió Europea
Fens associats europeus
L'ESSE inventada amb el teu futur

Alhora, el mateix precepte estableix que si la usucapió s'havia de consumir més enllà dels 20 anys que estableix el Llibre V, se li apliquen els terminis que fixa aquest, i no els 30 anys de l'article 342.

En conseqüència, en relació als terminis caldrà estudiar cada cas concret, ja que podrà variar segons els terminis que s'al·leguin el qui pretén instar la usucapió.

El què sí es pot afirmar és que des de l'any 2006, el termini necessari ja no són els "trenta anys i un dia", sinó 20 anys i un dia.

Quins són els requisits?

Són quatre els requisits necessaris. Concretament, qui pretengui instar l'usucapió d'un bé moble o immoble haurà d'acreditar que ha posseït allò que pretén apropiarse de forma pública, pacífica, ininterrompuda i en concepte de propietari.

Això significa que caldrà demostrar que s'actuava com si fos el verdader propietari d'aquell bé, i que així se'l reconeixia com a tal. Alhora, és necessari que es posseïxi de forma pública, és a dir de forma externa davant de tothom, durant la totalitat del termini legalment establert, ja que no és viable la usucapió quan el comportament hagi estat clandestí o amagat de cares enfora.

També cal acreditar que la possessió hagi estat pacífica, i per tant, que no s'hagi usat la violència contra el propietari veritable; i en tots els casos, caldrà que el termini no s'hagi interromput en cap moment, ja que de ser així, el còmput quedarà estroncat i caldrà tornar a començar des de zero.

Finalment, aquests requisits s'hauran de provar degudament, mitjançant principalment prova documental i prova testifical.

Com es pot interrompre el termini?

L'article 531-25 del Codi estableix que s'interrompra el termini d'usucapió quan qui pretén exercir-la deixi d'utilitzar el bé, o quan es reconegui al propietari verdader de forma expressa o tàcita. Resulten lògiques aquestes interrupcions ja que, com s'ha dit, cal que la possessió sigui ininterrompuda i en concepte de propietari.

Ara bé, també el titular real podrà instar la interrupció quan requereixi notarialment al posseïdor per tal de donar per a interromput el còmput del termini, o quan aquest mateix s'oposi judicialment o arbitral a la usucapió en curs, ja sigui demandant judicialment al qui pretén usucapir, o formulant reconvençió en el sí del

procediment. També es permet que terceres persones interessades, alienes al propietari verdader, puguin formular demanda per a interrompre.

Com s'acciona la usucapió?

Per a instar la usucapió o prescripció adquisitiva caldrà formular demanda contra el propietari verdader, mitjançant acció declarativa de domini en base als articles 531-23 i següents del Llibre V del Codi Civil de Catalunya.

Aquesta demanda haurà de contenir els elements probatoris corresponents que sostinguin el compliment dels quatre requisits abans indicats. Alhora, s'haurà de presentar davant el Jutjat de Primera Instància que correspongui segons l'article 52 de la Llei d'Enjuiciament Civil (si són immobles, en el Jutjat on radiqui la finca, per exemple).

En tot cas, a l'obrir-se la via judicial, el propietari verdader podrà exercir els oportuns mitjans de defensa del seu dret de propietat, atenent-se a les normes de procediment que li són d'aplicació.

Conclusió

Com s'ha dit abans, si bé la usucapió és una figura força residual i complexa d'accionar és important conèixer-la encara que sigui d'una forma aproximada. Sobretot perquè si en les nostres finques tenim algun cas que ens ho faci sospitar, tinguem elements com per a intervenir-hi.

És cert que qui usucapex no cal que acrediti bona fe (es pot usucapir amb mala fe), però també és veritat que resulta francament complicat acreditar els quatre requisits abans indicats, és a dir, la possessió pública, pacífica, ininterrompuda i en concepte de propietari.

Alhora, atès que hi ha excepcions de suspensió que permeten que no es computi com a termini la usucapió d'una herència jacent, ni tampoc la usucapió entre cònjuges d'un matrimoni o parella de fet, el ventall de possibilitats queda francament reduït.

En tots els casos, resulta necessari que els propietaris forestals tinguem quatre nocions d'aquesta figura, ja que pel simple fet de tenir finques implica que podem ser objecte d'intents d'usucapió. Són nombroses les casuístiques possibles, com són el tros de finca que utilitza i explota des de sempre un propietari veí perquè hi té la masia al costat, o bé perquè davant una confusió de límits de la partió, és el veí qui es fa propi aquell tros de terreny. ●

Gestionant els boscos mediterranis per fer front al canvi climàtic

Les proves pilot al projecte LIFE MEDACC

Eduard Pla

Investigador del
CREAF

Des de 2015 a tres indrets diferents de Catalunya s'han posat en marxa diferents proves pilot de gestió forestal orientada a l'adaptació de boscos mediterranis al canvi climàtic. Concretament, a l'alzinar de Requesens (Alt Empordà), a un bosc de pi roig a Montesquiú (Osona) i a dos boscos de pinassa al Solsonès. Les proves s'han realitzat en el marc del projecte

europèu LIFE MEDACC. L'objectiu d'aquestes proves ha estat el de valorar l'efectivitat de diferents tractaments silvícoles a l'hora de fer menys vulnerables aquests boscos a les eventualitats climàtiques.

1. El projecte i els boscos

El projecte LIFE MEDACC (LIFE12 ENV/ES/000536, 2013-2018) ha tingut com a objectiu provar solucions innovadores orientades a adaptar els nostres sistemes agroforestals i urbans als impactes del canvi climàtic en l'àmbit mediterrani. El projecte ha estat coordinat per l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic i ha comptat amb la participació del CREA, l'IRTA i l'IFE-CSIC. Els resultats del projecte han quantificat com l'adaptació pot reduir la vulnerabilitat del nostre territori al canvi climàtic, especialment en l'àmbit dels boscos, l'agricultura i la gestió de l'aigua. El projecte s'ha concretat a tres conques de Catalunya (la Muga, el Ter i el Segre) i ha comptat amb la participació i implicació dels diferents actors locals d'aquests territoris (Figura 1).

Els boscos, tant per extensió territorial com per la seva sensibilitat climàtica, són un dels àmbits d'estudi del projecte més vulnerables als impactes del canvi climàtic. A les darreres dècades, la superfície de boscos ha anat augmentant a les conques, en detriment de la superfície agrícola i dels matollars. Aquesta és una tendència general a Catalunya, especialment rellevant

a les capçaleres de les conques. A tall d'exemple, a la capçalera de la Muga aquest canvi en la coberta i ús del sòl ha estat molt significativa, amb un increment de la superfície de bosc de més d'un 20% en 30 anys. Generalment, parlem de boscos joves, densos i poc o gens gestionats: força vulnerables a patir dels efectes de la sequera i els grans incendis forestals.

En les proves pilot, impulsades des del CREA, s'han escollit boscos potencialment vulnerables a aquests impactes i, alhora, representatius de les conques estudiades. A la conca de la Muga, s'ha escollit l'alzinar de Requesens, a l'Albera (Alt Empordà), un bosc que creix en un indret molt exposat al risc d'incendi i a l'eixut, històricament explotat però sense cap gestió des de mitjans del segle XX. A la conca del Ter, gràcies a la col·laboració amb la Diputació de Barcelona, s'han ubicat les proves en un bosc de pi roig del Parc del Castell de Montesquiú: un bosc amb signes evidents de decaïment en els darrers anys. A la conca del Segre, s'han escollit boscos de pinassa a Madrona i Llobera (Solsonès), identificats com a Punts Estratègics de Gestió (PEGs) en la prevenció de grans incendis forestals. Aquestes darreres proves s'han realitzat de forma sinèrgica amb el projecte LIFE DEMORGEST, impulsat pel Centre de la Propietat Forestal.

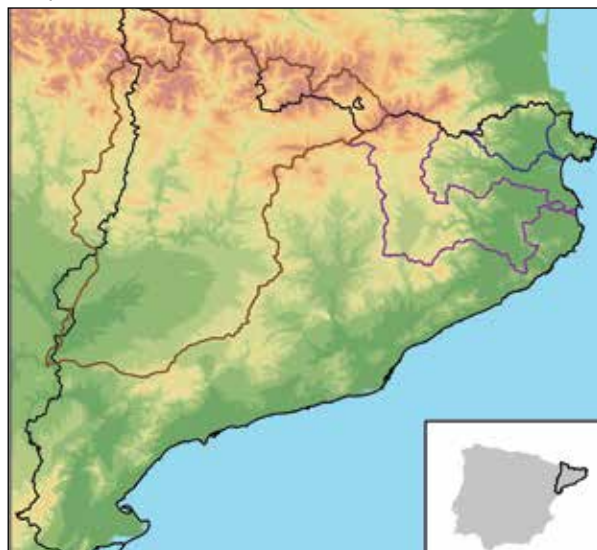

Figura 1. Conques d'estudi del projecte LIFE MEDACC

2. El disseny de les proves pilot i el seu seguiment

Les proves pilot han estat dissenyades en col·laboració amb actors locals, experts i gestors. Cal fer un especial esment a l'estreta col·laboració amb el Centre de la Propietat Forestal i el Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya (Fotografia 1).

Fotografia 1. Plafó del projecte instal·lat a les proves pilot dels boscos de Requesens

2.1 A l'alzinar de Requesens

L'objectiu principal de la prova pilot anava orientada a la reducció del risc d'incendi a l'alzinar (*Quercus ilex*) i a l'afavoriment d'estructures més madures amb arbres més grans i discontinuïtat del combustible. En aquest context, es van delimitar tres tractaments (Figura 2) d'1 ha cadascun:

- Parcel·la Control, sense cap intervenció
- Tractament 1: tallada de selecció, de cara a afavorir una estructura irregular.
- Tractament 2: aclarida baixa, de cara a adaptar el bosc a una estructura regular sense obertura rellevant de la coberta.

El seguiment de l'efectivitat de l'actuació ha inclòs la mesura continua de la humitat relativa i la temperatura a les parcel·les, la mesura periòdica de la humitat del sòl i la humitat de la vegetació, a més de l'estructura i combustibilitat del bosc.

A finals d'estiu de 2016, després d'un període d'eixut continuat i un pic de calor sostinguda la primera setmana de setembre, l'alzinar de Requesens va patir una severa afectació. El projecte ens va permetre avaluar la resposta diferenciada dels diferents tractaments a aquest episodi.

2.2 Al bosc de pi roig a Montesquiú

La prova pilot de Montesquiú anava adreçada a millorar l'estat de salut del pi roig (*Pinus sylvestris*) en un bosc no gestionat en els darrers 30 anys i, en paral·lel, avaluar la possible substitució del pi per part del roure (*Quercus pubescens*) i d'altres espècies acompanyants (*Acer monspessulanum*, *Crataegus monogyna*, *Buxus sempervirens*, entre d'altres).

A la zona seleccionada, es van delimitar 4 parcel·les de tractament d'1 ha (Figura 3):

- Parcel·la Control, sense intervenció.
- Tractament 1: estassada del sotabosc.
- Tractament 2: estassada del sotabosc i aclarida de pins.
- Tractament 3: eliminació del pi roig i afavoriment de les espècies acompanyants.

El seguiment ha inclòs la mesura continua de la humitat relativa i la temperatura a les parcel·les, la mesura periòdica de la humitat del sòl, l'avaluació del grau de decaïment dels pins i la producció de pinyes, a més de l'estructura del bosc.

L'estiu de 2017, la zona de Montesquiú va experimentar un període extraordinàriament càlid i sec, un fenomen que podrà ser més freqüent a casa nostra, segons apunten els models de canvi climàtic. Aquesta combinació va afectar severament la vegetació de Montesquiú i el projecte ens va permetre avaluar en detall aquesta situació tan extrema.

2.3 Als boscos de pinassa del Solsonès

Les proves pilot al Solsonès es van dur a terme en dues localitats, Madrona i Llobera, amb la finalitat de reduir el risc d'incendi en uns boscos de pinassa (*Pinus nigra*) estratègics i potenciar-ne el creixement dels arbres.

En ambdues àrees, es van replicar tres tractaments: (Figura 4)

- Parcel·la Control, sense intervenció.
- Tractament 1: estassada selectiva del sotabosc i aclarida baixa.
- Tractament 2: estassada selectiva del sotabosc i aclarida baixa intensa.

El seguiment de l'efectivitat de l'actuació ha inclòs la mesura continua de la humitat relativa i la temperatura a les parcel·les, la mesura periòdica de la humitat del sòl i la humitat de la vegetació, a més de l'estructura i combustibilitat del bosc.

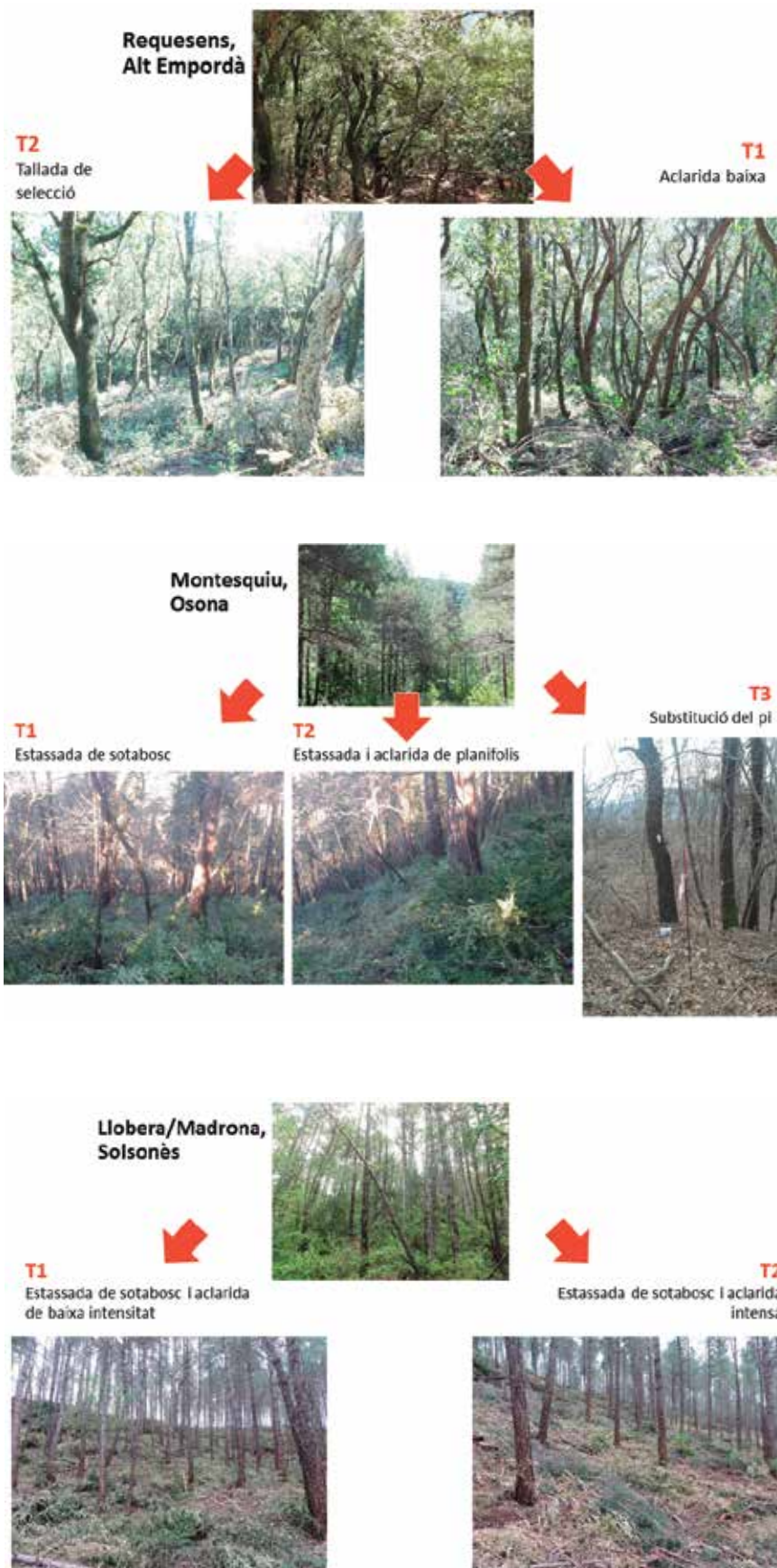

Figura 2, 3 i 4 . Esquema dels diferents tractaments de gestió aplicats a les proves pilot de Requesens, Montesquiú i el Solsonès, respectivament.

3. Resultats de l'efectivitat adaptativa de les proves pilot

Òbviament, moltes de les respostes del bosc a aquest tipus d'intervencions necessiten d'una llarga sèrie de dades per extreure'n conclusions, especialment sobre els efectes en l'estructura del bosc (uns 10 anys aproximadament). Tanmateix, alguns paràmetres ja mostren certa sensibilitat amb els anys que portem mesurats.

Aquesta informació ha de permetre, en acabar el projecte i més enllà, poder formular un seguit de recomanacions als gestors, propietaris i tècnics que vulguin saber quin tipus de gestió és més recomanable si volem conduir els boscos cap a estructures més resistents i resilents al canvi climàtic.

En algunes proves pilot, s'observa una major humitat al sòl en algunes estacions de l'any, allà on s'ha fet gestió. En el cas de la primavera-estiu, una major humitat del sòl té una clara correspondència en el creixement dels arbres d'aquestes zones i en el seu estat de salut.

- La gestió ha afavorit un major contingut hídric de la vegetació en períodes d'elevat risc d'incendi, fet que determina directament la menor inflamabilitat i combustibilitat de la vegetació. Aquest fet es constata tant a les parcel·les de pinassa del Solsonès (Segre), com a les parcel·les d'alzinar de la Muga (Figura 5).
- En el cas del pi roig a Montesquiú (Ter), la gestió forestal ha reduït clarament el seu decaïment. Al Solsonès, la gestió forestal ha aconseguit frenar el decaïment (Figura 6).

de 2016 i 2017. En el cas de la pinassa del Solsonès (Llobera i Madrona) aquest efecte no és tan evident perquè l'anomalia climàtica no ha estat tan acusada.

Al Solsonès (Segre), el canvi estructural dels boscos de pinassa mitjançant la gestió ha reduït clarament la vulnerabilitat al risc d'incendi en disminuir la continuïtat vertical del combustible.

La resistència a la sequera de 2016 a l'alzinar de la Muga fou molt semblant entre els dos tractaments de gestió implementats. Això permet concloure que es poden implementar tractaments de gestió menys intensos (eliminació de sotabosc i aclarida baixa) amb costos un 20% inferiors que els tractaments més intensos (tallada de selecció). ●

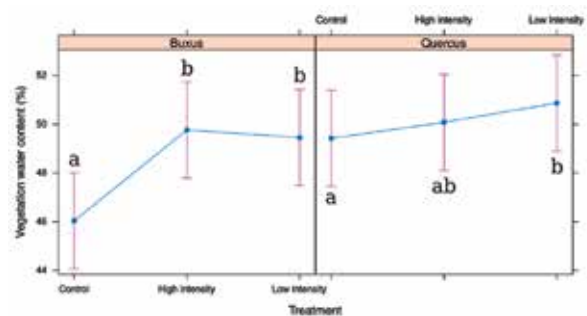

Figura 5. Contingut d'aigua de la vegetació a les parcel·les de pinassa del Solsonès. S'hi mostren els valors per el boix i el roure com a espècies indicadores, i les diferències entre els tractaments (control, aclarida baixa i aclarida baixa intensa)

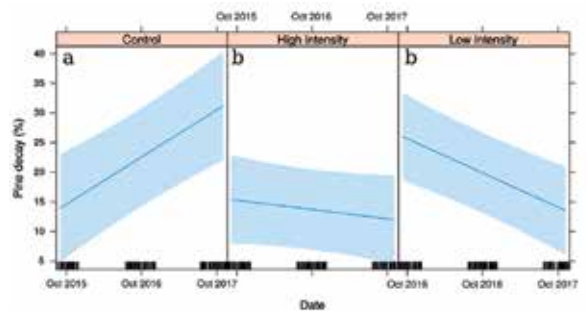

Figura 6. Seguiment del decaïment del pi roig a les tres campanyes de durada del projecte i en els tres tractaments efectuats (esquerra: control, centre: estassada amb aclarida, dreta: només estassada de sotabosc)

Figura 7. Afectació de l'alzinar a causa de l'eixut de l'estiu de 2016. L'afectació (un 10% aproximadament) s'observa a les zones on no s'ha fet cap intervenció, mentre que a les zones tractades no s'hi observa cap capçada afectada.

Mas Vilar
 TURISME RURAL MONTSENY

Ap. Correus 11 - 17401 Arbúcies
 Coord. UTM: 31T 457000E 4628900N
 masvilar@masvilar.cat
 www.masvilar.cat

 Tere Crous - Tel. 699 499 911

- Les afectacions de la sequera a l'alzinar de Requesens (Muga) l'estiu de 2016 es van concentrar fora de les zones gestionades, de tal manera que a la parcel·la de control -no gestionada- el 9,1% de les alzines va patir decaïment (Figura 7).
- La gestió forestal a les proves pilot ha resultat clau per reduir la vulnerabilitat de l'alzina (a la conca de la Muga) i del pi roig (a la conca del Ter) davant els efectes de les sequeres dels estius

Valorització i nou mercat per a la fusta serrada del país de dimensions i característiques especials

Josep M. Tusell

Enginyer de Forests.
Responsable tècnic del CFC

Joan Abel

Màster en Enginyeria de Forests.
Cooperativa Serveis Forestals

El passat 19 d'octubre en el marc de la Setmana del Bosc, celebrada a Sant Celoni, el responsable tècnic del Consorci, Josep M. Tusell, va presentar el projecte de creació de Grup Operatiu per a la

Valorització i nou mercat per a la fusta serrada del país de dimensions i característiques especials, coordinat per la Cooperativa Serveis Forestals, en qualitat de beneficiari principal, i amb la col·laboració de l'Agrupació Forestal del Montnegre i el Corredor SL, Maderas Gerundenses, SA i Forest Bioengineering Solutions. Aquest projecte ha nascut de la inquietud i la motivació dels seus socis per explorar i prospectar noves fórmules i models de negoci que ajudin a promouguin la valorització de fustes del país que avui dia o bé no tenen preu de mercat o bé, serveixen per proveir el mercat de la fusta de trituració.

Actualment, a les nostres forests s'hi troben una tipologia de fustes que per les seves característiques singulars (ja sigui per les grans dimensions i/o elements de bellesa que les fan especials, com betes, conicitats, coloracions, etc.) podrien molt bé servir per elaborar productes i elements decoratius de disseny (taules, cadires, bancs, etc.), fent que el que d'entrada podria semblar una limitació o barrera es converteixi en una "oportunitat/repte" per valoritzar-les i prospectar altres sortides o nínxols de mercat. Aquesta, per tant, és la hipòtesis de treball d'aquest Grup Operatiu: Avaluar si és factible implementar com a model de negoci aquesta idea conceptual, analitzant i valorant la seva viabilitat.

Amb la creació del Grup Operatiu, s'ha creat un marc de treball enfocat des de la cadena de valor (productor, transformador, distribuïdor, client final) que vol promoure el treball en xarxa, aprofitant els coneix-

ments sectorials, amb l'objectiu de posar al mercat un nou producte (fustes taulonades i assecades de dimensions especials) d'espècies com el cirerer, el roure, la blada, el freixe, etc. dirigides a un mercat específic (petits magatzems, fusters, artesans de la fusta, ebanistes, dissenyadors, ...).

Objectius

El Grup Operatiu té com a objectiu principal valoritzar la fusta de qualitat dels boscos dels socis de la Cooperativa Serveis Forestals i de l'Associació del Montnegre i el Corredor, mitjançant la serra de fustes d'especials característiques que permetin un major valor d'aquests productes (diferents de l'emalatge o la trituració), amb l'objectiu d'introduir-los en el "circuit mercat" detallista.

A part, també pretén, mitjançant una tasca d'estudi i prospecció de

mercado, potenciar les Agrupacions de Productors Forestals (AGP) creades per Serveis Forestals i el Montnegre-Corredor respectivament, com a proveïdors de producte amb garantia de qualitat i de proximitat.

FRANCESC PUJOL serveis de topografia

- Taquimètrics i topogràfics de finques
- Delimitacions i fitacions
- Plànols per presentar al Cadastre i al Registre de la propietat
- Equip humà amb ampla experiència en medicació de finques rústiques
- 21 anys d'experiència

fpujol@live.com | 678566654

Conclusions

A partir d'aquest primer treball de prospecció fruit de la creació del Grup Operatiu, es constata l'interès de la iniciativa i de la "idea de negoci" a nivell conceptual que podria arribar a tenir sentit i implementar-se. Tant els experts consultats, com la constatació de l'existència d'un nínxol de mercat per aquest tipus de productes, fa veure l'interès en el desenvolupament de la iniciativa.

El preu del producte no s'ha identificat com el factor més limitant o barrera d'entrada.

Com a elements clau, s'han identificat altres paràmetres o variables més rellevants com poden ser:

- Assegurar la continuïtat en el subministrament de la matèria primera (evitar estacionalitats).
- Garantir la qualitat en l'assecat de la fusta un cop aquesta estigui a pati.
- La durabilitat de la fusta a l'intempèrie en un horitzó de mitja/llarga durada (evitant problemes de plagues i malalties).
- Assegurar un volum suficient de fustes i de diverses espècies.
- Donar a conèixer i publicitar la iniciativa per tal que sigui coneguda com un "referent a Catalunya" on aquesta tipologia de clients (arquitectes, interioristes, dissenyadors, petits magatzems i fusteries i ebenistes) puguin trobar aquí les seves peces per elaborar articles de fusta únics i singulars a partir de fustes locals.
- Garantia de la traçabilitat de la fusta, ja que cada tronc va acompanyat d'una fitxa on, entre altres, s'estableix la finca on ha estat tallada.

A França, el processat de la fusta en forma de "boule" és ja molt estandarditzat i té un circuit consolidat en el mercat francès de la fusta. En canvi, a Catalunya no s'ha identificat cap iniciativa similar on es treballi aquest model d'una forma estandarditzada i formalit-

zada tal com la que es planteja. Si bé és veritat que, de tant en tant, a algun serrador local li pot arribar una comanda per elaborar una peça especial, això és molt puntual i el serrador no basa el seu model productiu en aquest tipus ni de clients ni de tractaments de la fusta.

El model de negoci que es planteja es diferencia essencialment respecte el més tradicional, si es compara com un "magatzem de fusta estàndard", ja que es proposa valoritzar les fustes locals orientades a nínxols de mercat, a diferència dels magatzemistes actuals que comercialitzen principalment amb fustes importades (més del 90% del seu volum de negoci). El plantejament es basa, ara per ara, en la compra, preparació i comercialització de volums petits de fusta.

El model que es planteja parteix de la col·laboració entre els agents de la cadena de valor per arribar al client final: connecta el proveïdor de la fusta, el transformador i organitza i concentra la venda al públic (especialitzat i concret), basant-se en fusta de grans dimensions i de característiques especials (per la seva bellesa, singularitat, etc.). ●

*Vols vendre la
teva finca?
Cap problema!*

c/ del Prat, 2 i 4, baixos
Tel. 972 84 01 76 • Fax 972 84 06 43
17430 SANTA COLOMA DE FARNERS (Girona-Espanya)
fm@finquesmartorell.com

api Col·legi i associació d'agents immobiliaris
**registre d'agents immobiliaris
de Catalunya**
aícat 5499

Disponibilitat de planter de pollancre per a les plantacions 2018-2019

Josep M. Tusell
 Enginyer de Forests
 Responsable Tècnic
 del CFC

La qualitat del planter i el clon seleccionat són aspectes molt importants per garantir l'èxit en les plantacions de pollancre. A més, els riscos fitosanitaris del pollancre obliguen a diversificar els clons de pollancre utilitzats i evitar en la mesura del possible les grans extensions monoclonals. Un altre aspecte molt important és el d'adaptar el clon escollit per a la plan-

tació a les característiques dels terrenys a plantar (tipus i estructura del sòl, disponibilitats d'aigua i de nutrients) a fi i efecte d'obtenir els objectius de producció i de rendibilitat esperats.

Aquest article té l'objectiu d'informar sobre la diversitat en els clons disponibles en els diferents viviers i alhora permetre una fàcil i ràpida localització del viver que disposa del clon seleccionat per la vostra plantació. També té per objectiu, el d'informar dels principals clons produïts i comercialitzats a casa nostra.

Productors/Viveristes

Aquest any hi ha hagut moviment pel que fa als viveristes, tot i que s'ha mantingut el nombre de productors de planter de pollancre. Per tant, actualment a Catalunya hi ha 4 viveristes registrats en el Registre Oficial de Proveïdors de Material Vegetal, i tots ells han respost l'enquesta sobre les disponibilitats del material vegetal de pollancre.

Disponibilitats per a la campanya 2018-2019

El conjunt dels viveristes registrats proposen un total de 5 clons de pollancre per a la producció de fusta de qualitat. La disponibilitat total de plantes dels diferents clons que hi ha disponibles pel conjunt dels viveristes és de 29.650 plantes per a producció de fusta de qualitat. Aquest nivell de producció repre-

senta una disminució del 12% respecte l'oferta disponible de l'any passat (cal recordar que aquesta xifra disminueix any rere any. La passada campanya ja va disminuir un 13% respecte l'anterior). Aquestes dades ratifiquen la tendència al canvi de cultiu que estan patint moltes superfícies on fins ara hi havia plantacions de pollancre degut a la manca de rendibilitat d'aquesta producció i a la forta pressió dels conreus agrícoles.

D'entre les disponibilitats de clons per a la producció de fusta, els principals clons utilitzats (més d'un 20%) són els clons MC i Triplo amb un 46,7 i 34,4% respectivament de l'oferta total. En el segon grup de clons en importància (entre el 5-20%) hi trobem el Canadà Blanc amb un 10,5% i el I-214 amb un 6,1% de l'oferta respectivament. Finalment, el Raspalje representa el 2,4%.

Taula 1. Quantitats totals aproximades disponibles per cada clon de pollancre (Font: Elaboració pròpia a partir de dades facilitades pels mateixos viviers)

Clon	Unitats disponibles
MC	13.850
I-214	1.800
Canadà Blanc	3.100
Triplo	10.200
Raspalje	700

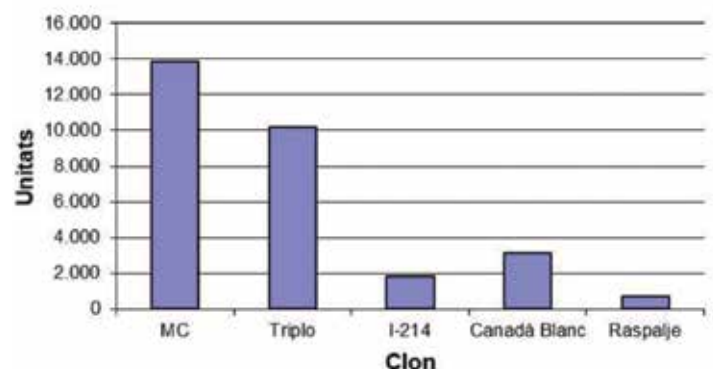

Figura 1. Nombre d'unitats produïdes de cada clon per a la campanya 2018 - 2019 (Font: Elaboració pròpia a partir de dades facilitades pels mateixos viviers).

Taula 2. Evolució dels clons més produïts en els darrers cinc anys (Font: Viveristes productors i DARP)

Any 2014-2015	Any 2015-2016	Any 2016-2017	Any 2017-2018	Any 2018-2019
MC	Triplo	Triplo	MC	MC
Triplo	MC	MC	Triplo	Triplo
I-214	I-214	Canadà Blanc	Canadà Blanc	Canadà Blanc
Canadà Blanc	Canadà Blanc	I-214	I-214	I-214
TR56/75	Raspalje	Guardi	Guardi	Raspalje
Columbia river	Guardi	Raspalje	Raspalje	
Raspalje	Bordils	Bordils		
Guardi				

On podeu trobar els diferents clons per a la campanya 2018-2019?

A la següent taula s'adjunta la llista dels viveristes que han respost a l'enquesta i els clons que tenen disponibles.

Taula 3. Viveristes registrats i clons produïts per cada un d'ells (Font: Elaboració pròpia a partir de dades facilitades pels mateixos viveristes)

Viverista	Estevenet	Carreras	Pou	Can Giró
Comarca	Gironès	Selva	Gironès	Gironès
Ubicació	Bordils	Sils	Celrà	Cervià de Ter
Adreça	Camí del Pla núm. 9	Carrer Mallorquines núm. 75	Carrer Cabanyes núm. 97	Carrer Castell núm. 2
Telèfon	972 490 010	972 853 341	654 275 508	972 496 193
Clons disponibles	MC	X	X	
	I-214	x		
	Canadà Blanc	X	X	
	Triplo	X	X	X
	Raspalje	X		

MÉS DE 50 ANYS D'EXPERIÈNCIA

- 👉 TREBALLS FORESTALS
- 👉 COMPRA DE FUSTA I LLENYA EN PEU
- 👉 CONSTRUCCIÓ I ARRANJAMENT DE CAMINS
- 👉 LOGÍSTICA I TRANSPORT

Tels: 93 867 07 40 / 687 725 503
 info@cassi.es • www.cassi.es
 SANT CELONI

PRESEGUE
 TREBALLS FORESTALS

ESPECIALISTES EN TREBALLS FORESTALS I TALES DE RISC

Treballs Forestals Presegue SL
 C. Torres i Bages, 11. Tona 08551 (BCN)
 T. 630978771 / 630978775

info@presegue.com
www.presegue.com

Anomalies previstes

segons el model CFS (Climate Forecast System) per als propers mesos

Manel Martínez

Enginyer tècnic
Forestal

Els models utilitzats per a prediccions de la temperatura i la precipitació a llarg plaç, no tenen res a veure amb els models meteorològics que es fan servir per elaborar la predicció diària, ja que els models estacionals, a més de tenir en compte totes les dades de la interacció entre el mar, l'atmosfera i l'orografia, fan servir dades de probabilitats que determinen la tendència general de l'estació de l'any corresponent.

Aquests models tenen en compte situacions anteriors ja viscudes anys enrere, establint així una tendència més probable, en funció dels patrons atmosfèrics que hagin marcat les setmanes prèvies al mes i/o mesos de predicció. Tot i que aquests models es troben actualment en desenvolupament, i la seva fiabilitat és baixa, aquests models estacionals ens poden ajudar per veure la tendència a un mes vista.

A continuació es mostren, pels propers mesos d'hivern, els mapes de les anomalies previstes respecte el que caldria esperar, és a dir, respecte els valors normals, entenent-los com a valors promig de les temperatures i precipitacions mitjanes diaris d'un mes determinat durant un mínim de 30 anys successius.

Interpretació del mapa de precipitació

Fa referència a les anomalies de precipitació en %.

Els colors càlids apareixen representant les anomalies negatives, o sigui les precipitacions per sota del que és normal, per tant caràcter sec. En canvi, amb els colors freds es

representen les anomalies positives de precipitació, o sigui pluges per sobre del que és habitual, caràcter humit.

Interpretació del mapa de temperatures

Fa referència a l'anomalia de temperatures en graus centígrads a 850 hPa, o sigui a uns 1500 metres d'altitud.

En colors càlids es representen les anomalies positives de temperatura superficial, valors per sobre de la mitja del mes corresponent. En canvi els colors freds fan referència a les anomalies negatives de temperatura, valors per sota de la mitja del mes corresponent.

f facebook.com/Cinegeticat @cinegeticat

La revista de caça de Catalunya

cinegeticat.cat

Gener 2019

Les temperatures per aquest mes s'espera que siguin d'uns 2 graus per sota de les habituals per a l'època a tot Catalunya, per tant l'hivern serà ben viu.

La precipitació serà inferior a l'habitual a ponent i en canvi a la resta de Catalunya es preveu un mes lleugerament humit, i per a les comarques del sud Catalunya els mapes indiquen que encara serà més humit.

Febrer 2019

Serà un mes força fred, amb 2 graus per sota de les habituals per a l'època a tot Catalunya.

La precipitació serà inferior a l'habitual a gairebé tot Catalunya, excepte al sud del país, que s'esperen les pluges que caldria esperar per a un mes de gener.

Març 2019

Les temperatures d'aquest mes seguiran la línia dels dos mesos anteriors, o sigui que força fred, amb uns 2 graus per sota de les habituals per a l'època a tot Catalunya.

Es destaca aquest mes per tenir una precipitació molt inferior a la que caldria esperar per un mes de març a tot Catalunya. ●

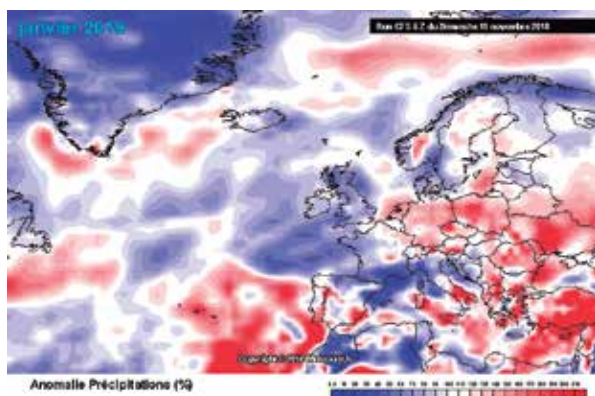
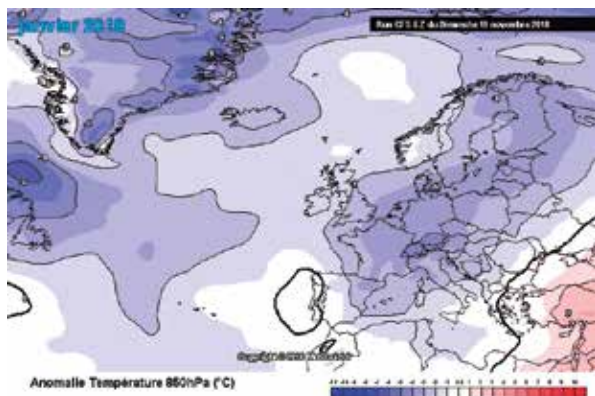

Figura 1 i 2. Model de predicció de temperatura i precipitació pel mes de gener del 2019. Font: CFS (Climate Forecast System)

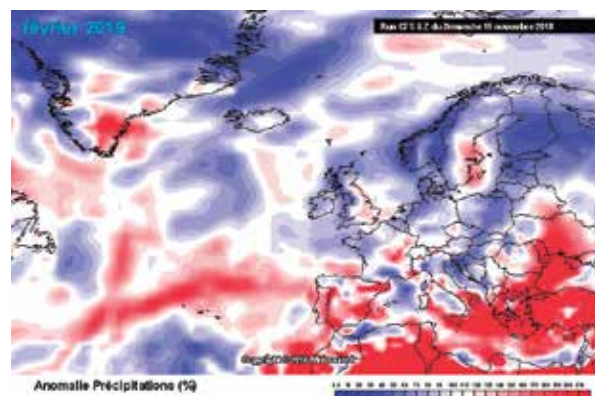
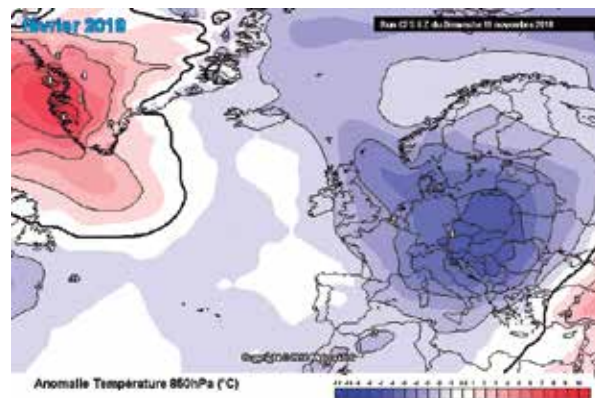

Figura 3 i 4. Model de predicció de temperatura i precipitació pel mes de febrer del 2019. Font: CFS (Climate Forecast System)

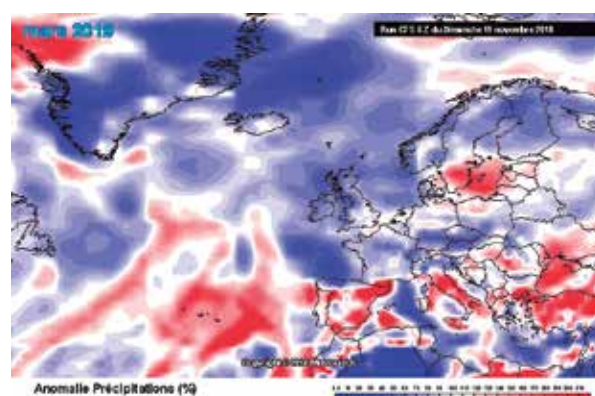
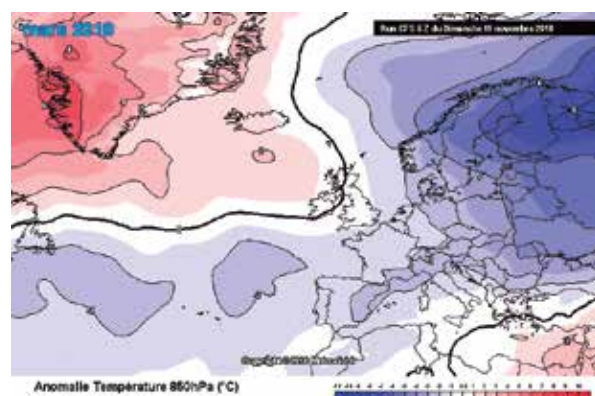
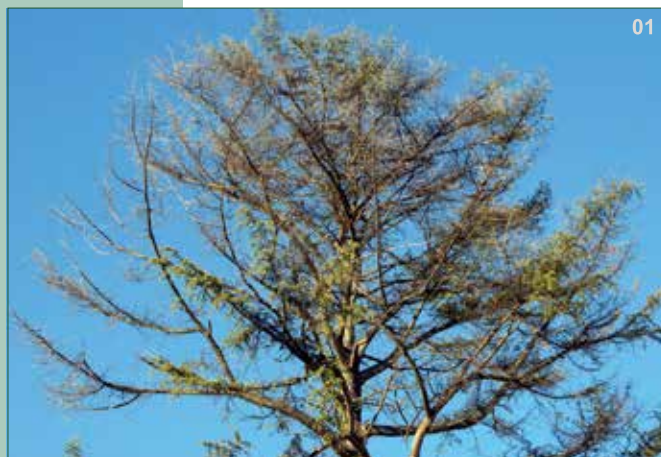

Figura 5 i 6. Model de predicció de temperatura i precipitació pel mes de març del 2019. Font: CFS (Climate Forecast System)

Podridura blanca de coll i arrels *Armillaria*

1. Decalment generalitzat en la capçada d'un cedre per atacs greus d'*Armillaria*.

2. Avet mort dempeus per atacs d'*Armillaria* i caigut mesos més tard perquè el sistema radicular ha quedat greument afectat.

3. Detall del típic miceli blanc-cremós amb creixement en ventall (o palmejat) que s'observa a nivell subcortical en la zona del coll d'una alzina morta.

4. Detalls dels típics rizomorfs sota l'escorça d'un pi negre mort fa temps per *Armillaria*.

5. Exsudats de resina fresca en la zona del coll d'un pinyer afectat per *Armillaria*.

6. Grup de bolets d'*Armillaria* en la soca d'un cedre afectat.

Nom científic: *Armillaria* (Basidiomycota: Agaricales: Physalacriaceae).

Nom comú: podridura blanca de coll i arrels.

DESCRIPCIÓ

El gènere *Armillaria* té diverses espècies, però les més patògenes són *A.mellea* (en coníferes i frondoses) i *A.ostoyae* (en coníferes); també hi ha *A.borealis*, *A.cepistipes*, *A.gallica* i *A.tabescens*.

Hi ha altres fongs que també causen podridura de coll i arrels, com *Heterobasidion annosum* (en coníferes) i *Ganoderma spp* (en frondoses), però formen bolets molt diferents.

CICLE BIOLÒGIC

Armillaria pot viure de manera sapròfita en el sòl o en arrels d'arbres no malmesos, però en determinades circumstàncies té capacitat infectiva i es converteix en patògen primari i agressiu.

La infecció es transmet principalment per contacte dels rizomorfs (cordons micelials) dels arbres afectats, o bé de la fusta morta del sòl, amb les arrels (ferides o dèbils) pròximes d'arbres sans.

Un cop troben arrels d'una nova planta sensible, el fong envaeix el cambium subcortical, desenvolupant el típic miceli; poden passar anys des de la infecció a que es detectin els primers danys visuals.

Després de la mort de l'arbre i de la seva tala, *Armillaria* pot sobreviure molts anys en la soca, en les arrels mortes i en el sòl, bé en forma de miceli o de rizomorfs.

A finals de tardor poden aparèixer els cossos fructífers, formant grups de bolets, en el coll o soca.

HOSTES AFECTATS

Fong molt polífag i àmpliament distribuït; pot afectar qualsevol espècie llenyosa (conífera o planifoli).

DANYS I DIAGNOSI

En la fase agressiva ataca i destrueix el cambium subcortical, el floema i el xilema. Inicialment afecta arrels, provocant el seu anellament, interferint en l'absorció d'aigua i nutrients.

En fases inicials d'infecció (afectant a nivell d'arrels, sense arribar al coll) s'observa un decaïment puntual, clorosis i pèrdua de creixement; aquests danys es poden repetir en arbres dels voltants.

L'evolució de la malura pot ser molt ràpida i sovint associada a factors desencadenants (sequeres, inundacions, defoliacions intenses), però també a la debilitat de la planta i condicions del terreny.

Quan el miceli colonitza la zona del coll del tronc es produeix un decaïment sobtat de la capçada de l'arbre; l'assecada del fullam és molt ràpida; es poden observar exsudats (resina, goma) en el coll.

En els arbres més greument afectats s'observa, a nivell subcortical, el típic miceli blanc-cremós amb creixement en ventall (o palmejat), el qual acaba ofegant el cambium i el floema (teixits vitals).

En arbres que porten morts més temps s'observen, sota l'escorça, els rizomorfs, de colors foscos; finalment, poden créixer en el sòl i per damunt l'escorça, i són la principal font de dispersió.

A més a més de ser un patògen cortical, pot actuar com a fong xilòfag; produeix la típica podridura blanca, amb la degradació de la lignina; llavors, la fusta queda esponjosa-fibrosa i bastant humida.

CONTROL

És una malura que triga en manifestar-se; quan ho fa, generalment ja és tard per recuperar l'arbre.

No hi ha mesures curatives; les mesures preventives són les més importants.

Utilitzar espècies (o varietats) d'arbres més tolerants a aquesta malura; utilitzar planta sana.

No plantar en terrenys humits, amb drenatges deficientes o en terrenys prèviament infectats.

Reduir l'estrès als arbres o de la plantació, amb una gestió adequada a l'espècie, al sòl i al clima.

Realitzar pràctiques de sanejament, com tallar els arbres debilitats, decadents i/o més afectats; a més a més, també és convenient eliminar la soca i el màxim d'arrels; és important airejar el terreny.

No hi ha fungicides autoritzats en l'àmbit forestal pel control de l'*Armillaria*.

Memòria oral del suro

Xavier Fàbregas
Veterinari oficial en
excedència
Soci del CFC

Seguint amb la Memòria Oral del suro que us presentava a l'anterior revista Catalunya Forestal 137, a la present revista faig un recull de l'entrevista a un pelador, un dels quatre puntals econòmics de la producció del suro.

II. FLORENCIO PLA ROCA

ANTECEDENTS

Data: matí del 2 d'agost de 2018.

Lloc: domicili particular de l'informant, a Gaserans (Sant Feliu de Buixalleu) i després demostració de la pela a bosc, també a Gaserans.

Informant: Florencio Pla Roca.

Professió: pelador, bosquerol i pagès.

Edat: 80 anys.

Durada de l'enregistrament: 1h.32' al domicili i 58' a bosc.

Fotografia 1. Florencio Pla esmolant la destral.

L'ENTREVISTA

Acompanyat per en Jaume Fugarolas, veí i amic d'infantesa d'en Florencio a Gaserans, ens dirigim a casa seu, a Can Sidro Pla. En Jaume, company meu de recerques de vida rural, m'imprimirà una biografia d'en Florencio, que m'ajudarà a situar el personatge. En *Flori* pel jovent de Gaserans, és l'ànima dels Amics de Gaserans, que organitzen la Festa Major de Gaserans, amb sopar i ball. No s'estan de res, doncs aquest any ballaran amb la Orquestra Internacional Maravella. Em fa notar després en Jaume, que en Florencio és un gran ballador. Ha participat també activament en el Salpàs.

En Florencio acaba d'esmorzar i dona les sobres als tres gatets que les esperen, sota el balcó. Ens rep als baixos de la casa nova, que fa de garatge i magatzem d'eines i on maten també el porc. Aquest any només en mataran un. Pugem al primer pis i, al saló, encetem la conversa.

Ha viscut sempre a Gaserans: 17 anys a Can Miquel, 18 a Can Ramió i 40 i pico a Can Sidro Pla, al costat de Can Pla, on ha fet de pagès, doncs tenien 14-15 vaques de llet, el toro, porcs, 2 cavalls i un matxo per anar a bosc, per arrossegar. L'ofici li ve del seu pare, que era també pagès i bosquerol. Ell era també cap de colla de bosquerols i picador (tallador) d'arbres amb destral grossa primer i després amb xerrac i pelador de suros. Aleshores, la colla anava a treballar amb un Citroën 2 CV furgoneta i més tard, en el clàssic Land Rover de pagès...

Havia anat també a arrencar soques de bruc, però eren per cremar, no per fer pipes. Els seus fills també anaven a pelar amb ell i un era molt bo, però varen anar a treballar a la fàbrica. Havia fet feines per negociants, a mitges i al tracte del 60% i 40% per ell. Havia treballat molt per en Cusachs pare, tallant polles i pins i pelant suros. Pelant suros, amb en Cusachs, eren 4-5 de colla, però havien arribat a ser 9 de colla. Havia recorregut tot el país, fins el pla de la Selva, i pelat molt per Vallgorguina, Gualba, Riells i per Sant Feliu. Com a tallador era molt fi i havia tallat sempre el més difícil, línies elèctriques i urbanitzacions i mai no li havia passat res. Diu que ara no queda ningú de l'ofici de la seva edat, que són tots morts...

Cap als anys 1970-1980, a Vallgorguina, com que el suro valia diners, s'havien arribat a pelar fins i tot les

Fotografia 2. Florencio pelant un pelegrí.

besses dels suros, provocant la mort de l'arbre. Havien arribat a estar 2 peladors pelant un suro fins l'hora d'esmorzar! A Riells, eren tan grossos que feien cancaneta, pujant per darrera un sobre l'altre, fins a 3 peladors. Feien servir també una burja d'arboç, de bruc o de moixera, el fruit de la qual es mengen els tudons. La moixera és un arbre que s'ha de deixar créixer, per rar i per poder anar a caçar tudons.

El pelegrí s'ha de pujar a la mida de la cintura d'un home. El matxot, fins el pit. I el suro fins a sobre el cap, uns 2 m, segons els arbres. Si es pelaven pelagrins joves, de mida massa petita, els suros quedaven acollo-nits i no creixien més i la rusca tampoc valia res... Ara es mira la mida de pelar (el diàmetre), però abans no tant. Havia ratllat a dextral, abans de pelar i també tot just acabat de pelar. Després, s'havia fet als 4 anys de pelar, però es va deixar de fer, perquè era una despesa passar-hi amb la ganiveta, i de vegades ratllaves per aquí i marxava en pelar per enllà. El suro és capriciós, de vegades s'enganxa i no marxa, si fa una tronada, i de vegades tampoc, i no saps perquè...

Abans hi havia també boscos nets i bruts, però es cuidava més. Les suredes per aquí baix eren barrejades d'alzina i de roure, no eren masses pures, encara que n'hi havia alguna més amunt, cap a Sant Feliu, on tot eren únicament suros de bona mida.

Abans el suro bo era el del baix. Considera que el suro més bo era el de dalt de Sant Feliu, doncs la penca era sense corc i més atapeïda. Un suro gros pot fer suro bo, si està en bon lloc. Amb el color no s'hi fixava, però el suro blanc no era bo. El matxot és més fosc. De vegades en pelar sortia del tronc com una aigua del suro i esquitxava...

Abans es mirava que no hi haguessin pins a les suredes. Abans però, només hi havia pi pinyer. Després van venir els pins marítims i ara fa poc, els *Insignis*.

Per pelar, el suro ha de tenir 12-14 anys, sinó és massa gruixut, cosa que es mirava abans i ara també. Les penques de suro havien de ser gruixudes de 2 dits. Es passava a tallar per llenya, els suros escaldats. Eren els que havien patit una ruixada en ser pelats i quedaven aleshores malament, escaldats. Però ell no es fixava gaire en la qualitat del suro.

La temporada en aquesta zona començava per Sant Lluís, el 21 de juny. Per Sant Joan i Sant Pere, era el pic. Pelaven fins que ja no marxava el suro, per l'agost. Encara que un any a Ca l'Oller, van tallar uns suros per llenya a l'octubre i els van espelegrinar i van marxar com si fos el juny. Aquest any el suro marxa bé i encara va veure l'altre dia a Mallorquines, davant de l'hostal, un camió carregat de suro.

L'horari feiner era de 8-18h. A les 10h. esmorzaven, a les 13h. dinaven i a les 18h. plegaven. Portaven a bosc el càntir d'aigua, una botellola de 3-4 l. o una botella de litre (bota de cuir) de vi. Feien foc amb llenya verda, que no fes flama grossa, i a l'olla hi afegia cadascú algun tall de carn i pasta, per dinar escudella.

Fotografia 3. Botellola.

Com tradicionalment es fa, cada hora feien el beure i esmolaven les destrals. Però van ser dels primers a veure que a la tarda, el suro no marxava pas tan bé i van canviar a l'horari de matí, de 6-14h. Aleshores a les 8h. esmorzaven i a les 11h. menjaven una mica. Abans es feia foc a bosc, ara no.

A la colla, uns eren peladors i els altres desemboscadors, de pelegrí o de suro fins la carretera, encara que tots aprofitaven cada viatge, per carregar alguna penca, cap a la carretera. Eren dos categories professionals diferents, pel que fa a la feina i el sou. Recorda que potser guanyava més diners pelant suro, que tallant arbres. Els desemboscadors havien de passar 3-4 anys fent aquesta feina com a aprenents, per passar després a ser peladors. Algun desemboscador de vegades es mig perdia i acabava a baix en un sot. En Jaume havia anat a desemboscar també.

Ell lleva el suro amb dextral de pelar catalana, amb mànec d'alzina, que diu que no l'ha hagut de tocar

mai... Feia servir la destral amb una mà. Abans com-prava destrals en qualsevol poble: Vallgorguina, Arbúcies, per tot arreu...

Recalca que abans, era molt important **segar recte** en fer la **corona** i no tocar l'**escorpit**; no com ara que els peladors forasters no ho miren i no **coronen recte**, doncs ho fan en **esbiaix**. Que això ho repassaven molt, però que ara no es mira tant... abans els haguessin **cardat fóra!**

Fotografia 4. Destrals catalanes de pelar.

En Florencio treballava sempre a jornal. Diu que deixar una sureda per pelar a **preu fet** o a **tant per kg**, és molt arriscat, doncs la gent fa quilos i no mira per l'arbre. I si no marxava, el feien marxar i sinó anaven a pelar a una altra finca. No sap els **kg/dia** que feia, però depenia molt de si **marxava el suro** o no...

Abans no es ruixava. Quan va sortir el corc, es va començar a ruixar amb el **producte fitosanitari**, abans que ell es jubilés. Considera que hi ha relació entre la sequedat i el corc, doncs ara n'hi ha més de corc.

Entre tota la colla carregaven el camió, ell i un altre a dalt, perquè s'han de saber posar les **penques**, per omplir força el camió. El suro **perd en 15 dies el 20% del pes**. Feien **rusquer** i venien de València a triar-lo, per comprar-lo.

Recorda més el fred de l'hivern a peus i mans de tallar polles i el remenar el xerrac, que la calor en pelar a l'estiu. El que sí que recorda són els **rebaixins**, que eren molt emprenyadors! I destaca el perill laboral que comporta el maneig de la destral, sobretot pels aprenents. No té coneixement de les aglans dolces.

En baixar al garatge, busca la **destral** i la **pedra d'esmolar** i l'esmola (de forma circular), tasca principalíssima del bosquerol amb eina de tall. Les dues destrals seves tenen els mànecs curts, per haver-les fet servir molt. Ens ensenya també la seva col·lecció d'eines antigues de pagès, que té penjades al paller, la màquina de ventar i el tractor vell EBRO amb els seus complements. A la cort, ara buida de vaques i de porcs, hi han quatre pollastres...

Pugem al seu 4x4 i camí amunt, passem per davant de Can Miquel, la masia on va néixer i on eren veïns amb en Fugarolas. Dalt una masia abandonada per la mort dels amos, en un prat acordonat per un fil elèctric, abans hi pasturaven vaques. En Jaume ens explica, que per aquests plans de per sobre aquesta casa, va estar acampada la Carlinada, durant la III guerra carlina. Hi havia una alzina reclamadora on s'aplegaven. Ho varen saquejar tot!

Aquest territori, a mitja alçada i a solell, entre Breda i Hostalric, és un país de situació privilegiada! Per la serra de Sequer, arribem a una antiga roureda amb suros. Es varen tallar els roures i ara és una sureda molt ben estassada, a la vora del camí, d'un propietari de Breda. Hi han també **arboços**, que diu en Florencio que acompanyen molt bé els suros. En Fugarolas comenta que havia sentit a dir, que hi havia propietaris que fins i tot llauraven les suredes... Els suros són tots pelagrins, molts de petits i algun replantat, d'uns 5 anys i algun matxot gros. Allà mateix en Florencio escull un pelegrí gruixut i ens fa una demostració de la pela del suro. Fa servir la destral de forma suau, amb **carinyo**, quan toca l'arbre i comprova que encara se'n recorda, de pelar... El pelegrí es pot fer a **tall de rusc** (fer un rusc, pelat sencer) o en **2 penques**, que seran pel **pessebre**. El suro marxa bé. El fa en dues penques. L'escorpit és humit, sinó no marxaria el suro... El gruix del pelegrí no és excessiu i el color del ventre i de l'escorpit bo. Com es feia tradicionalment, pela les **culasses** fins avall de tot, sota terra. Això és una pràctica que ara es troba en revisió per motius d'higiene, doncs afavoreix, en les diferents fases posteriors del procés de producció del suro, la contaminació creuada de les culasses (que porten molta terra), amb la part superior i taponable de les penques, sobretot per fongs i l'aparició de defectes en el suro com a matèria primera per a **taps** i en els mateixos **taps naturals** elaborats.

Parlen del coneixement antic dels pagesos en el maneig dels **incendis**, amb l'ús de **contrafocs** pels mateixos veïns. Del control factible, quan el foc comença, però del fet que esdevé imparable quan s'enfila pels arbres, fa flama d'alçada i avança ràpidament, com en el cas de l'incendi de Gualba.

Pel que fa al futur del suro, en Florencio afirma que si no hi han subvencions, la gent no se'n cuida del bosc i ho té brut. I que ara, els costos de fer fusta es mengen els guanys, que el paper paga el fer/repassar la carretera i que amb preus finals d'arbres bons, gruixuts i drets, a 9€/t, no hi ha marge... Amb les polles passa el mateix i amb els plàtans també, que n'hi han que fan una tona i mitja... ●

Taula de preus de la fusta

Llotja de contractació i mercat en origen de Vic i Girona

Josep M. Tusell

Enginyer de Forests
 Responsable Tècnic
 del CFC

La Taula de preus de la Llotja de Vic celebrada el dissabte 20 d'octubre va estar marcada per mantenir els preus de les fustes de serra, tot i les previsions i expectatives que s'havien creat

a la Taula del mes de maig passat. Tot i la situació sanitària a Catalunya (afectacions sobre el Pinaster) i al País Basc (amb una afectació important sobre pi Radiata) i també amb afectacions a Alemanya, la situació real a Catalunya és la manca de subministre puntual a causa de les condicions climàtiques dels darrers mesos.

A la Taula es va debatre la situació actual i va quedar palesa la situació, la qual es pot resumir molt breument i de forma senzilla en, per una banda uns preus de la fusta que no suposen un benefici real ni cap incentiu per al productor, i per altra banda, la dificultat de trobar colles de treballadors forestals que vulguin treballar als jornals que el preu de la fusta permet pagar.

Pel que fa a aspectes puntuals de la Taula, cal veure que:

- Incrementa la demanda de pollancre però això no queda plasmat en un increment de preu.
- El preu del faig es redueix per la seva banda baixa ja que estava sobrevalorat.
- El castanyer manté preus però incrementa diàmetre mínim que passa de 16 cm a 18 cm, per tant, en rea-

litat baixa la seva cotització.

- El suro pelut incrementa el preu, motivat per l'increment del preu del suro, no de la fusta. El fet de triturar el suro pelut i valoritzar de forma separada l'estella i el suro permet que l'interès pel suro arrossegui tot el producte.

La llenya sí que ha estat capaç de materialitzar una pujada de preus per a totes les espècies que reflexen la situació actual de manca de producte i l'interès per proveir-se de matèria prima dels boscos, després d'acabar els estocs a finals de la passada campanya d'hivern i la impossibilitat de recuperar-los durant l'estiu per manca de treballadors forestals, la majoria dels quals es van dedicar a la campanya de suro.

Tot i que el suro, habitualment no sigui tractat a la Taula de Vic (i menys en aquestes dates), sí que es va creure convenient d'actualitzar el preu tancat per contractes la temporada passada de lleva (estiu 2018). La realitat és que el preu de la pell de suro ha gaudit d'augments molt importants que han repercutit en incrementar les opcions de gestionar suredes que fins ara estaven abandonades, i alhora, incrementar la producció de totes les classes de qualitat de suro.

Per la seva banda, la Taula de Preus de Girona va marcar la tendència alcista per falta d'equilibri entre oferta i demanda.

			Vic	Girona	
		Cotització anterior	Preus del dia 20/10/2018	Preus del dia 09/11/2018	
Vern	de 10/24 cm ø	s/c	s/c	s/c	t
	de 25 a més cm ø	s/c	54,00 / 57,00	54,00 / 57,00	t
Castanyer	de 18 a més cm ø	48,00 / 52,00	57,00 / 63,00	51,00 / 62,00	t
	Barranta	33,00 / 36,00	33,00 / 36,00	33,00 / 38,00	t
Pollancre (s/camió)	Xapa 1a. De 20 a més cm ø	61,00 / 66,00	62,00 / 67,00	62,00 / 67,00	m ³
	Xapa 2a. De 20 a més cm ø	51,00 / 56,00	52,00 / 57,00	52,00 / 57,00	m ³
Freixe	de 20 a 30 cm ø tallat a mida	60,00 / 65,00	60,00 / 65,00		t
	de 23 a més cm ø	65,00 / 108,00		65,00 / 108,00	t
	Superior (min. 30 cm ø)	80,00 / 105,00	80,00 / 105,00		t
Faig	de 20 a més cm ø	66,00 / 72,00	66,00 / 72,00	66,00 / 72,00	t
	Primeres. De 30 a més cm ø	80,00 / 100,00		80,00 / 100,00	t
	Superior (min. 35 cm ø)	89,00 / 100,00	75,00 / 100,00		t
Plàtan	de 25 a més cm ø	40,00 / 52,00	40,00 / 52,00		t
	de 20 a més cm ø	40,00 / 52,00		40,00 / 52,00	t
Blada	de 18/20 a més cm ø	57,00 / 81,00	57,00 / 81,00		t

Roure	Fulla ampla i pènel de 25 a més cm ø	72,00 / 90,00	72,00 / 90,00		t
	Fulla grossa de 30 a més cm ø	75,00 / 90,00		75,00 / 90,00	t
	Fulla petita de 23 a més cm ø	51,00 / 60,00	51,00 / 60,00		t
Acàcia	Prima de 8 a 23 cm ø	63,00 / 70,00	63,00 / 70,00	50,00 / 70,00	t
	Gruixuda de 23 a més cm ø	60,00 / 65,00	60,00 / 65,00	50,00 / 70,00	t
Pi Douglas	de 30 a més cm ø	75,00 / 90,00	75,00 / 90,00	75,00 / 90,00	t
	de 14 a més cm ø	60,00 / 63,00	60,00 / 63,00		t
	de 16 a més cm ø	58,00 / 65,00		60,00 / 65,00	t
Pi pinyer	de més de 18 cm ø	41,00 / 44,00	41,00 / 44,00		t
	de 20 a més cm ø	40,00 / 45,00		41,00 / 45,00	t
Pi insignis	de 16 a més cm ø	54,00 / 57,00		55,00 / 57,00	t
	de 18 a més cm ø	56,00 / 66,00	56,00 / 66,00		t
	de 20 a més cm ø	60,00 / 80,00		60,00 / 80,00	t
	de 30 a més cm ø	67,00 / 80,00	67,00 / 80,00		t
Pi marítim	de 16 a més cm ø	47,00 / 52,00		48,00 / 53,00	
	de 18 a més cm ø	48,00 / 53,00	48,00 / 53,00		
Pi roig	de més de 14 cm ø	50,00 / 54,00	50,00 / 54,00		t
Pi negre	de més de 16 cm ø	51,00 / 55,00	51,00 / 55,00		t
Pi blanc (bord)	de més de 16 cm ø	44,00 / 46,00	44,00 / 46,00		t
	de 20 a més cm ø	42,00 / 44,00		42,00 / 45,00	t
Pinassa	de més de 14 cm ø	46,00 / 50,00	46,00 / 50,00		t
FUSTA LLARGA	Pi roig de més de 14 cm ø	47,00 / 52,00	47,00 / 52,00		t
	Pinassa de més de 14 cm ø	43,00 / 48,00	43,00 / 48,00		t
	Pi blanc (bord) de més de 16 cm ø	41,00 / 45,00	41,00 / 45,00		t
LLENYA	Alzina	65,00 / 72,00	65,00 / 75,00	65,00 / 70,00	t
	Alzina (zona Bages, Osona i Solsonès)	68,00 / 72,00	70,00 / 75,00		t
	Alzina (zona Vallès, Selva i Gironès)	65,00 / 68,00	65,00 / 70,00		t
	Roure	48,00 / 52,00	51,00 / 55,00	48,00 / 50,00	t
	Roure (zona Bages, Osona i Solsonès)	48,00 / 50,00	53,00 / 55,00		t
	Roure (zona Vallès, Selva i Gironès)	48,00	51,00		t
	Faig	45,00 / 48,00	49,00 / 50,00		t
	Faig (zona Vallès, Selva i Gironès)	45,00 / 48,00	49,00 / 50,00		t
	Suro pelut	38,00 / 40,00	42,00 / 48,00	40,00 / 48,00	t
FUSTES DE TRITURACIÓ	Coníferes (General)	29,00 / 32,00	29,00 / 32,00		t
	Coníferes (Garrigues)	38,50	39,50		t
	Coníferes (St. Gaudens)	49,00	49,00		t
	Castanyer (St. Gaudens)	45,50	45,50		t
	Faig (St. Gaudens)	50,50	50,50		t
	Eucaliptus (St. Gaudens)	50,50	50,50		t
	Altres planifolis (General)	26,00 / 31,00	26,00 / 31,00		
	Altres planifolis (Garrigues)	s/c	s/c		t
	Altres planifolis (St. Gaudens)	47,50	47,50		t
	Mercat Nacional	25,00 / 30,00		27,00 / 32,00	t
	Arbre/capçada a carregador	18,00 / 20,00	18,00 / 24,00		t
	PALS DE CONÍFERES		68,00	68,00	
PELA DE SURO	Suro trituració no cremat	510,00	1.100,00	Fora temporada	t
	Suro cremat	250,00	350,00	Fora temporada	t
	Suro (qualitat B)	800,00	1.500,00	Fora temporada	t
	Suro (qualitat A)	1.800,00	2.150,00	Fora temporada	t
	Pelegrí	250,00	900,00	Fora temporada	t
	Suro enrasat (no cremat). A partir de:			Fora temporada	t

Nota: els preus s'entenen sobre indústria, excepte el pollancre (sobre camió)

En color verd es ressalten els preus que han augmentat i en vermell els que han disminuït respecte la cotització anterior.

A cotització anterior es mostren els preus de la Llotja de Vic, i en el seu defecte els de la Llotja de Girona.

Jordi Puigdevall

Silvicultor i president de la Cooperativa Serveis Forestals

Jordi Puigdevall, president de la Cooperativa Serveis Forestals des de l'any 2010 i soci del Consorci Forestal de Catalunya, és propietari de la finca Riudecòs situada a la zona del Montseny - Guillerries i ocupa una superfície de 180 ha. Combina les feines d'explotació i gestió forestal de la seva finca, amb les de la serradora de llenya Riudecòs, amb un volum anual de llenya d'entre 8.000 i 9.000 tones, i el transport forestal. A la mateixa finca també hi té una casa d'agroturisme de la que se n'ocupa ell mateix.

Què porta a un propietari forestal a fer reforestacions?

A cuidar i gestionar la seva finca de la millor manera possible, sense escatimar els recursos que ella mateixa va generant, però també tenint en compte que són limitats perquè no s'hi pot fer tot el que es vol.

Pel que fa a treure'n un rendiment no hi pensem, perquè el rendiment en les reforestacions que s'estan fent ara es treurà quan es vegi que s'ha pogut transformar el paisatge d'un bosc perdut a un paisatge d'un bosc ordenat, plantat, gestionat i que el dia de demà serà rendible. Per tant, a l'hora de fer la reforestació no penso en el rendiment econòmic.

Quines són les espècies que utilitza per reforestar la seva finca?

Bàsicament utilitzem el pi insignis i el pi douglas a la zones aptes per aquests pins. A la zona de ribera hem fet certes plantacions amb freixe però més de caràcter experimental, de tipus paisatgístic i de complement. També hem utilitzat blada en alguna zona i, finalment, en un dels sots de riera de la finca estem començant amb una parcel·la prototip de producció de pollancre en galeria, amb ganes d'extendra-ho a altres zones de la finca.

Quines innovacions hi ha hagut en els darrers anys per a l'execució de les plantacions?

Principalment la introducció de la maquinària a l'hora de plantar, ja sigui amb retroexcavadores, giratòries i retroaranyes. Realment això sí que ha revolucionat els sistemes de plantacions.

Si el terreny és senzill amb una retroexcavadora faràs, si el terreny és més complicat anirà bé una giratòria de cadenes, si el terreny és força pronunciat farà falta una retroaranya i si el terreny encara és més complicat llavors s'ha de fer de manera manual. De totes maneres evitem tant com podem el mètode manual perquè el rendiment que dona i la comoditat de fer les feines amb maquinària no té comparació.

Quin tipus de planta recomana (arrel nua, pa de terra, planta d'un any, de dos, etc.)?

Tot depèn una mica de la capacitat de viure de les plantes. El pollancre es treballa bé a arrel nua o escapçat de l'arrel, el freixe a arrel nua i viuen pràcticament el 100% de les vegades. Pel que fa als pins, sóc partidari de plantar-los a arrel nua. El pi insignis és molt més delicat que el douglas, per tant des de que s'arrenca fins que es trasplanta ha de passar com menys temps millor, en canvi, el pi douglas és una mica més tolerant.

Pel tema de l'edat de la planta, en el cas de les coníferes, el pi douglas és convenient que sigui de dos anys més un any de repicat. Llavors ja tens una planta d'uns 40 cm que un cop plantada al mig de la malesa et dona una mica més d'avantatge el primer any de la plantació, ja que si plantes una planta molt petita tens molta feina posterior per ajudar-la a que arribi a 1-1,5 metres per començar a superar la competència herbàcia i arbustiva. En canvi, pel pi insignis és millor utilitzar una planta una mica més petita perquè així t'assegures que viurà i creixerà una planta més robusta, ja que si plantes un pi insignis molt espigat et pots trobar amb problemes de que el tronc de la planta no aguantí dret. Això amb el pi douglas no passa.

Quin és el moment més crític d'una reforestació: en el moment de fer la plantació o els anys posteriors? Són importants les feines de manteniment?

Un cop feta la reforestació el moment més crític és el primer estiu, perquè és quan l'arbre no té totes les arrels desenvolupades i si té problemes d'estrès hídric la planta no ho suporta. Per això és important que la planta no sigui molt grossa, perquè com més grossa és, més necessitats té, i si no les pots satisfer, la planta es mort. En canvi, si la planta és petita per poc que tingui la planta ja se'n surt.

Les feines de manteniment de la reforestació són les més costoses, i la inversió realment és molt gran, però si no fas aquestes feines de manteniment no val la pena plantar, val més fer-ne menys i poder-ho cuidar. Els arbres s'han de passar a netejar amb desbrossadora com a mínim un cop a l'any i alliberar al menys un metre al voltant de l'arbre, i realment fins que els arbres no arriben a superar la competència de la vegetació arbustiva passen uns quants anys. Quan fem les feines de manteniment també aprofitem per fer una petita esporga de formació de l'arbre, sobretot en els arbres que tenen dos ulls, on en deixem un amb les tisores de podar. Un cop els arbres ja tenen cert diàmetre anem esporgant els primers 3-4 metres i a partir d'aquí ja no fem més feina d'esporga.

Té en compte la regió de procedència de la llavor, la qualitat i la categoria del material forestal de reproducció i el registre del productor?

Directament no, però com que la compro a través de la Cooperativa i del Consorci ells ja vetllen per tenir en compte tot això.

Ja sigui amb el pi douglas o la pròpia plantació de planter de pi insignis ja s'intenta tenir en compte tot el tema de la regió de procedència. Plantar un pi insignis d'una regió de procedència equivocada et pot comprometre tota la plantació.

Val la pena tenir en compte aquest tema, perquè la mateixa feina de tenir amb una planta ben escollida que una de mal escollida és la mateixa, en canvi el resultat no tindrà res a veure.

Pel que fa els pollancre, amb l'experiència que hem anat adquirint, intentem buscar el clon més adequat per el nostre espai.

Recomanes l'ús de protectors per protegir les plantes de la fauna?

Sí que són recomanables, tot i que et pots trobar que un lloc on hi hagi posat protectors el senglar et faci malbé els arbres i els protectors, sempre va més bé que no pas si no en poses, però bàsicament és estar de sort i que en aquella zona no hi hagi gaire trànsit d'animals.

És molt difícil tenir una reforestació ben protegida tot i utilitzant protectors. En una reforestació de freixe que vam fer, en una zona on brota molt primerenc i, els arbres que vam plantar tenien uns 70-80 cm d'alçada, quan els arbres van fer el primer pom, els cabirols ens ho van capular tot, és molt difícil protegir això.

Directori d'empreses

ASSESSORIA I GESTIÓ

FORESTAL DE CATALUNYA, SCCL
Treballs forestals, comercialització i Enginyeria
C/ Jacint Verdaguer, 3 - 17430 Sta. Coloma de Farners
e-mail: cooperativa@forestal.cat
www.serveisforestals.cat

GIRBAU CONSULTING, SLP
Plans de gestió forestal.
Li posem el seu Pla de gestió al mòbil.
Av. dels Països Catalans, 5 B.
08500 - VIC. Tel. 93 854 11 69
e-mail: girbau@girbauconsulting.com
www.girbauconsulting.com

PROCURADORS FORESTALS, SL
Peritatges, plans de gestió, estudis d'enginyeria i valoracions
C/ Jacint Verdaguer, 24 - 17430 Sta. Coloma de Farners
Tel.: 617 242 477 / 618 400 741
e-mail: info@procuradorsforestals.cat

DESPATX JURÍDIC

CORPORATIU D'ADVOCATS I ASSOCIATS, SLP
Dret Civil, Dret Administratiu i Dret Forestal
C/ Jacint Verdaguer, 24 - 17430 Santa Coloma de Farners - Tel.: 872 21 39 80 / 695 17 33 26
e-mail: info@corporatiu-advocats.com
www.corporatiu-advocats.com

INDÚSTRIA FORESTAL

QUALITY SUBER, SL
Paratge Sant Marçal, s/n - 17430 Sta. Coloma de Farners
Tel.: 972 842 708 / 657 344 066
e-mail: info@qualitysuber.com
www.qualitysuber.com

MAQUINÀRIA AGROFORESTAL

VENTURA MÁQUINAS FORESTALES SL
Ctra. Vilablareix, 18-20 (Pol. Ind. Mas Aliu)
17181 Aiguaviva
Tel.: 972 401 522 Fax: 972 400 163
e-mail: info@venturamaq.com
www.venturamaq.com

TREBALLS FORESTALS

FORESTAL EMPORDÀ SL
Club Nàutic Darnius, s/n - 17722 Darnius
Tel.: 972 535 473 / 607 826 138
e-mail: forestal@girocentre.es

FORESTAL FERREIRA
C/ Barcelona, nº 9 baixos 2
17403 Sant Hilari Sacalm
Tel.: 650 54 00 64
e-mail: forestalferreira@hotmail.com

FORESTAL MONTSENY, SCP
C/ Torres i Bages, nº 3, 3er 2a
17403 Sant Hilari Sacalm
Tel.: 676 065 345
e-mail: antonioteixeira1969@hotmail.com

FORESTAL SOLIVA SL
Ctra. Sant Hilari s/n Ap. Correu 9
17430 Santa Coloma Farners
Tel.: 972 843 178 Fax: 972 877 901
e-mail: info@forestalsoliva.com
www.forestalsoliva.com

FUSTES JOSEP TABERNER SL
C/ Santa Bàrbara, 2
17430 Santa Coloma Farners
Tel.: 972 840 126 Fax: 972 877 297
e-mail: tabernerj@grn.es

MARTÍ FUGAROLAS BOIX
C/ Parlament de Catalunya, 24
08358 Arenys de Munt - Tel.: 629 547 917
e-mail: maitemarti86@hotmail.com

SALA FORESTAL SL
Aprofitaments i biomassa
Ctra. Palamós, 85 - 17460 Celrà
Tel.: 972 492 040
e-mail: salaforestal@salaforestal.com
www.salaforestal.com

SOCIAL FOREST, SL
Gestió forestal sostenible, Teambuilding, Coaching forestal
C/ Belladona, 14 - 08017 Barcelona
Tel.: 93 127 74 28
e-mail: info@socialforest.org
www.socialforest.org

Aprofitaments i Gestió Forestal Sostenible
Sant Celoni
Tel.: 687 725 503 / 93 867 07 40
e-mail: info@cassi.es
www.cassi.es

TREBALLS FORESTALS PRESEGUÉ SL
C/ Torres i Bages, 11 - 08551 Tona
Tel.: 630 978 771 / 630 978 775
e-mail: info@presegue.com
www.presegue.com

TURISME RURAL

MAS VILAR. TURISME RURAL MONTSENY
Ap. Correu 11 - 17401 Arbúcies
Tel.: 699 499 911
e-mail: masvilar@masvilar.cat
www.masvilar.cat

ALTRES

DARVAS, S.L.
Material forestal, topogràfic i geodèsic
C/ Felip Benessat, 4 - Sabadell
Tel.: 629 473 900 Fax: 937.261.689
e-mail: forestal@darvas.net
www.darvas.net

Encara no hi ets?

Anuncia't
al Directori d'empreses
del Catalunya Forestal!

Posa't en contacte amb el
Consorci Forestal de Catalunya
972 84 27 08

PREUS EXCLUSIUS EN PLANTER FORESTAL

PER ALS SOCIS DEL CONSORCI FORESTAL DE CATALUNYA

- Producció i comercialització de planta forestal
- Execució i manteniment de reforestacions
- Comercialització de protectors i tutors

**Feu la vostra comanda
per a la campanya
2018-2019
Tel. 972 84 27 08**

Santa Coloma de Farners
c/ Jacint Verdaguer, 3
Tel. 972 84 27 08

www.serveisforestals.cat

Tens fusta

de dimensions i característiques
especials?

Als troncs singulars, fins i tot amb defectes,
se'ls pot donar valor de mercat.

Suma't al projecte

i participa en la creació d'un nou mercat
per a la fusta del país!

Més informació a:

Santa Coloma de Farners

C/ Jacint Verdaguer, 3

Tel: 972 842 708 / Fax: 972 843 094

Solsona

**Centre d'Empreses Innovadores
del Solsonès (edifici CTFC)**

Pujada Seminari s/n

Tel/Fax: 973 481 329

Socis del
projecte:

